Europeiska unionens
officiella tidning

L 435

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiotredje årgången

23 december 2020

Innehållsförteckning

I *Lagstiftningsakter*

DIREKTIV

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)** ([1]) 1

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

★ **Rådets beslut (EU) 2020/2185 av den 18 december 2020 om undertecknande på unionens vägnar av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Honduras om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen** 63

BESLUT

★ **Rådets beslut (EU) 2020/2186 av den 17 december 2020 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen vad gäller de praktiska arbetsformerna för utövandet av de rättigheter som tillkommer unionens företrädare** 65

★ **Rådets beslut (EU) 2020/2187 av den 22 december 2020 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i transportgemenskapens regionala styrkommitté vad gäller antagandet av transportgemenskapens budget för 2021** 73

([1]) Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ **Rådets beslut (Gusp) 2020/2188 av den 22 december 2020 om ändring av gemensam åtgärd 2008/851/Gusp om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust** 74

Rättelser

★ **Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1672 av den 23 oktober 2018 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005** (EUT L 284, 12.11.2018) 79

★ **Rättelse till rådets beslut (Gusp) 2020/1312 av den 21 september 2020 om ändring av beslut 2013/798/Gusp om restriktiva åtgärder mot Centralafrikanska republiken** (EUT L 308, 22.9.2020) 80

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/2184
av den 16 december 2020
om kvaliteten på dricksvatten
(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 98/83/EG ([4]) har ändrats väsentligt flera gånger. ([5]) Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) I direktiv 98/83/EG anges den rättsliga ramen för att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten genom att säkerställa att vattnet är hälsosamt och rent. Det här direktivet bör ha samma mål och bör förbättra tillgången till sådant vatten för alla i unionen. Det är därför nödvändigt att på unionsnivå fastställa de minimikrav som allt dricksvatten bör uppfylla. Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dricksvatten inte innehåller mikroorganismer, parasiter och ämnen i sådant antal eller sådana koncentrationer att de i vissa fall utgör en potentiell fara för människors hälsa, och att det uppfyller de minimikraven.

([1]) EUT C 367, 10.10.2018, s. 107.
([2]) EUT C 361, 5.10.2018, s. 46.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 mars 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 23 oktober 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).
([4]) Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).
([5]) Se del A i bilaga VI.

(3) Det är nödvändigt att undanta naturligt mineralvatten och vatten som är läkemedel från detta direktivs tillämpningsområde, eftersom sådana typer av vatten omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG ([6]) respektive 2001/83/EG ([7]). Direktiv 2009/54/EG behandlar dock både naturligt mineralvatten och källvatten, och det är bara den första kategorin som bör undantas från det här direktivets tillämpningsområde. I enlighet med artikel 9.4 tredje stycket i direktiv 2009/54/EG bör källvatten uppfylla bestämmelserna i det här direktivet och, med avseende på mikrobiologiska krav, bör källvatten uppfylla bestämmelserna i direktiv 2009/54/EG. I fråga om dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare som är avsedda för försäljning, eller som används vid framställning, beredning eller behandling av livsmedel bör sådant vatten i princip även fortsättningsvis uppfylla bestämmelserna i det här direktivet fram till den punkt där värdena ska iakttas, dvs. kranen, och bör efter den punkten betraktas som livsmedel om det är avsett att, eller rimligen kan förväntas, förtäras av människor, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ([8]).

Dessutom bör livsmedelsföretagare som har egna vattentäkter och använder dem särskilt för sin verksamhet kunna undantas från det här direktivet, förutsatt att de uppfyller relevanta skyldigheter, särskilt i fråga om principerna för faroanalys och kritiska styrpunkter samt avhjälpande åtgärder i enlighet med relevant unionslagstiftning på livsmedelsområdet. Livsmedelsföretagare som har egna vattentäkter och fungerar som vattenleverantörer bör följa detta direktiv på samma sätt som andra vattenleverantörer.

(4) Efter slutförandet av det europeiska medborgarinitiativet om rätten till vatten (*initiativet Right2Water*) inledde kommissionen ett unionsomfattande offentligt samråd och utvärderade direktiv 98/83/EG enligt programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit). Av utvärderingen framgick att vissa bestämmelser i det direktivet behövde uppdateras. Fyra områden med utrymme för förbättring identifierades: förteckningen över kvalitetsbaserade parametervärden, den begränsade användningen av en riskbaserad metod, de oprecisa bestämmelserna om konsumentinformation samt skillnaderna mellan godkännandesystem för material som kommer i kontakt med dricksvatten och den inverkan dessa skillnader har på människors hälsa. Inom ramen för initiativet Right2Water identifierades dessutom som ett separat problem att en del av befolkningen, särskilt marginaliserade grupper, inte har tillgång till dricksvatten, och enligt mål 6 för hållbar utveckling i FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling är det ett åtagande att erbjuda sådan tillgång.

Ett sista problem som identifierades är den allmänt bristande medvetenheten om vattenläckage som orsakas av underinvestering i underhåll och förnyelse av vatteninfrastruktur, vilket också påpekats i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 12/2017 av den 5 juli 2017: *Genomförandet av dricksvattendirektivet: vattenkvaliteten och tillgången till vatten har förbättrats i Bulgarien, Ungern och Rumänien, men det behövs fortsatt stora investeringar.*

(5) Världshälsoorganisationens (WHO) regionkontor för Europa gjorde 2017 en noggrann översyn av förteckningen över parametrar och parametervärden i direktiv 98/83/EG för att fastställa om det finns behov av att anpassa förteckningen mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Mot bakgrund av resultaten av översynen bör enteropatogener och *Legionella* kontrolleras och sex kemiska parametrar eller parametergrupper läggas till. För fyra av de sex nya parametrarna eller parametergrupperna bör parametervärden som är strängare än de som föreslås av WHO, men ändå realistiska, fastställas mot bakgrund av andra aktuella vetenskapliga yttranden och försiktighetsprincipen. För en av de nya parametrarna bör antalet representativa ämnen minskas och värdet anpassas. För krom är WHO:s översyn av värdet ännu inte avslutad, och en övergångsperiod på 15 år bör därför tillämpas innan värdet blir strängare. WHO rekommenderade dessutom att tre representativa hormonstörande föreningar får betraktas som referensvärden i syfte att bedöma förekomsten av hormonstörande föreningar och effektiviteten av beredningen med avseende på dem om så är nödvändigt, med värden på 0,1 µg/l för bisfenol A, 0,3 µg/l för nonylfenol och 1 µg/l för beta-östradiol.

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten (EUT L 164, 26.6.2009, s. 45).

([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

På grundval av ett yttrande från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) från 2015 beslutades emellertid att en av dessa tre föreningar, bisfenol A, bör läggas till i det här direktivet med ett hälsobaserat parametervärde på 2,5 µg/l. Dessutom bör nonylfenol och beta-östradiol läggas till på den bevakningslista som kommissionen ska upprätta enligt det här direktivet.

(6) Vad gäller bly rekommenderade WHO att nuvarande parametervärde skulle bibehållas, men noterade att koncentrationerna bör vara så låga som rimligen är möjligt. Det bör därför vara möjligt att bibehålla det nuvarande värdet på 10 µg/l under 15 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande. Senast när denna övergångsperiod löper ut bör parametervärdet för bly vara 5 µg/l. Eftersom befintliga blyrör i hus och byggnader är ett bestående problem, och medlemsstaterna inte alltid har den befogenhet som är nödvändig för att kräva att sådana blyrör ska bytas ut, bör dessutom värdet på 5 µg/l förbli en målsättning när det gäller skyldigheter med avseende på fastighetsinstallationer. För samtliga nya material som kommer i kontakt med dricksvatten, oavsett om de är avsedda att användas i försörjningskedjan eller i fastighetsinstallationer, bör emellertid värdet 5 µg/l i kranen vara tillämpligt för godkännande i enlighet med detta direktiv.

(7) För att det ska vara möjligt att bemöta allmänhetens växande farhågor om vilka effekter som nya föreningar, såsom hormonstörande föreningar, läkemedel och mikroplaster, har på människors hälsa genom användning av dricksvatten, och för att hantera nya föreningar i försörjningskedjan, bör en bevakningslistmekanism införas i detta direktiv. Bevakningslistmekanismen kommer att göra det möjligt att vidta åtgärder till följd av växande farhågor på ett dynamiskt och flexibelt sätt. Den kommer också att göra det möjligt att följa upp ny kunskap om dessa nya föreningars relevans för människors hälsa och ny kunskap om de lämpligaste strategierna och metoderna för övervakning. Bevakningslistmekanismen för dricksvatten utgör en del av de åtgärder som vidtas till följd av relevant unionspolitik på flera områden, såsom anges i kommissionens meddelande av den 11 mars 2019 *Europeiska unionens strategi om läkemedel i miljön*, kommissionens meddelande av den 7 november 2018 *Mot en heltäckande EU-ram för hormonstörande ämnen* och rådets slutsatser av den 26 juni 2019 *Mot en strategi för en hållbar kemikaliepolitik i unionen*.

(8) WHO rekommenderade också att tre parametervärden skulle göras mindre stränga och att fem parametrar skulle tas bort från förteckningen över parametrar och parametervärden i direktiv 98/83/EG. Emellertid anses inte alla de ändringarna nödvändiga, eftersom den riskbaserade metod som införts genom kommissionens direktiv (EU) 2015/1787 ([9]) tillåter vattenleverantörer att under vissa förhållanden ta bort en parameter från förteckningen över parametrar som ska övervakas. Beredningstekniker för att efterleva dessa parametervärden finns redan.

(9) De parametervärden som fastställs i detta direktiv baseras på tillgängliga vetenskapliga rön och på försiktighetsprincipen och har valts för att säkerställa att dricksvatten är säkert att konsumera under en hel livstid, så att en hög hälsoskyddsnivå säkerställs.

(10) Det bör göras en avvägning för att förebygga såväl mikrobiologiska som kemiska risker och, i detta syfte och mot bakgrund av en framtida översyn av parametervärdena, bör fastställande av parametervärden för dricksvatten baseras på hänsyn till folkhälsan och på en metod för riskbedömning.

(11) Indikatorparametrar har ingen direkt inverkan på folkhälsan. De är emellertid viktiga för att fastställa hur installationer för produktion och distribution av dricksvatten fungerar och för att utvärdera vattenkvalitet. Sådana parametrar kan hjälpa till att identifiera brister i vattenberedningen och spelar en viktig roll när det gäller att öka och upprätthålla konsumenternas förtroende för vattenkvaliteten. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att sådana parametrar övervakas.

([9]) Kommissionens direktiv (EU) 2015/1787 av den 6 oktober 2015 om ändring av bilaga II och III till rådets direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten (EUT L 260, 7.10.2015, s. 6).

(12) Medlemsstaterna bör vara skyldiga att, på grundval av försiktighetsprincipen, fastställa värden för ytterligare parametrar som inte omfattas av bilaga I, om detta är nödvändigt för att skydda människors hälsa inom deras territorier.

(13) Säkert dricksvatten är vatten som inte bara är fritt från skadliga mikroorganismer och ämnen, utan även innehåller vissa mängder naturliga mineraler och essentiella ämnen, med beaktande av att långvarig konsumtion av demineraliserat vatten eller vatten med en mycket låg halt av essentiella ämnen som kalcium och magnesium kan vara skadlig för människors hälsa. Att vattnet innehåller vissa mängder av sådana mineraler är även av central betydelse för att säkerställa att dricksvatten varken är aggressivt eller korrosivt och för att förbättra smaken på sådant vatten. Minimikoncentrationer av sådana mineraler i avhärdat eller demineraliserat vatten kan övervägas i enlighet med lokala förhållanden.

(14) Förebyggande säkerhetsplanering och riskbaserade inslag beaktades endast i begränsad utsträckning i direktiv 98/83/EG. De första inslagen i en riskbaserad strategi infördes 2015 i direktiv (EU) 2015/1787, som tillåter medlemsstaterna att göra undantag från de övervakningsprogram som de har upprättat, förutsatt att trovärdiga riskbedömningar utförs, vilka kan grundas på WHO:s riktlinjer för dricksvattenkvalitet (*WHO:s riktlinjer*). WHO:s riktlinjer, som fastställer en metod med så kallade *vattensäkerhetsplaner*, inbegripet för små samhällen, är, tillsammans med standarden EN 15975–2 om säker vattenförsörjning, internationellt erkända principer som ligger till grund för produktion och distribution av dricksvatten samt övervakning och analys av parametrar i sådant vatten. Dessa första inslag i en riskbaserad strategi bör bibehållas i det här direktivet.

(15) För att säkerställa att de inslag i en riskbaserad strategi som infördes genom direktiv (EU) 2015/1787 inte begränsas till övervakningsaspekter, för att tid och resurser ska läggas främst på relevanta risker och kostnadseffektiva åtgärder vid källan och för att undvika att analyser och arbete slösas bort på irrelevanta frågor är det lämpligt att införa en komplett riskbaserad metod för vattensäkerhet som omfattar hela försörjningskedjan, från tillrinningsområdet, uttaget, beredningen, lagringen och distributionen till den punkt där värdena ska iakttas. Denna metod bör utgå från den kunskap som inhämtats och de åtgärder som genomförts inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ([10]) och bör ta större hänsyn till hur klimatförändringarna påverkar vattenresurserna. Den riskbaserade metoden bör bestå av tre komponenter. För det första, en identifiering av de faror som är förknippade med tillrinningsområdena för uttagspunkter (”riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten”) i linje med WHO:s riktlinjer och vägledning för vattensäkerhetsplaner. För det andra, en möjlighet för vattenleverantören att anpassa övervakningen till de huvudsakliga riskerna och vidta nödvändiga åtgärder för att hantera de risker som identifieras i försörjningskedjan från uttag, beredning, lagring och distribution av vatten (”riskbedömning och riskhantering avseende försörjningssystemet”). För det tredje, en bedömning av de potentiella risker som härrör från fastighetsinstallationer, såsom *Legionella* eller bly (”riskbedömning och riskhantering avseende fastighetsinstallationer”), med särskild inriktning på prioriterade fastigheter. Dessa bedömningar bör ses över regelbundet, bland annat för att bemöta hot från klimatrelaterade extrema väderhändelser, kända förändringar av mänsklig verksamhet i uttagsområdet eller källorienterade incidenter. Den riskbaserade metoden bör säkerställa ett kontinuerligt utbyte av information mellan behöriga myndigheter och vattenleverantörer.

(16) För att minska den potentiella administrativa bördan för vattenleverantörer som tillhandahåller mellan 10 m^3 och 100 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer mellan 50 och 500 människor bör medlemsstaterna kunna undanta sådana vattenleverantörer från skyldigheten att göra en riskbedömning avseende försörjningssystemet under förutsättning att regelbunden övervakning i enlighet med detta direktiv utförs. Som ett undantag bör genomförandet av den riskbaserade metoden anpassas till de särskilda begränsningarna för fartyg som avsaltar vatten och transporterar passagerare. Fartyg under unionsflagg följer det internationella regelverket när de trafikerar internationellt vatten. Det bör säkerställas att prioritet ges till befintliga internationella regler eller internationellt erkända normer, såsom det sanitetsprogram för fartyg som tagits fram av Förenta staterna:s *Public Health service*, som är mer detaljerade och strängare och som är tillämpliga på fartyg på internationellt vatten.

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

(17) Riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter bör utgå från ett helhetsperspektiv och vara inriktade på att minska den beredningsnivå som krävs för produktionen av dricksvatten, till exempel genom en begränsning av de faktorer som orsakar förorening av, eller en risk för förorening av, vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten. I detta syfte bör medlemsstaterna karakterisera tillrinningsområdena för uttagspunkter och identifiera faror och farliga händelser som kan försämra kvaliteten på vatten, såsom möjliga föroreningskällor som hänger samman med tillrinningsområdena i fråga.

Om det är nödvändigt mot bakgrund av identifieringen av faror bör medlemsstaterna övervaka förorenande ämnen som de identifierar som relevanta, såsom nitrater, pesticider eller läkemedel som identifierats enligt direktiv 2000/60/EG, eller på grund av deras naturliga förekomst i uttagsområdet, såsom är fallet med arsenik, eller på grund av information från vattenleverantörer, till exempel avseende en plötslig ökning av koncentrationen av en viss parameter i råvatten. I fall då ytvatten används som dricksvatten bör medlemsstaterna i sin riskbedömning vara särskilt uppmärksamma på mikroplaster och hormonstörande föreningar, såsom nonylfenol och beta-östradiol, och de bör om nödvändigt kräva att vattenleverantörer också övervakar och vid behov utför beredning med avseende på dessa och andra parametrar som är uppförda på bevakningslistan om de anses utgöra en potentiell fara för människors hälsa. På grundval av riskbedömningen avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter bör hanteringsåtgärder för att förebygga eller kontrollera de identifierade riskerna vidtas i syfte att skydda kvaliteten på dricksvattnet. Om en medlemsstat genom identifiering av faror och farliga händelser konstaterar att en parameter inte förekommer i tillrinningsområden för uttagspunkter, t.ex. därför att det ämnet aldrig förekommer i grundvatten- eller ytvattenförekomster, bör medlemsstaten informera de relevanta vattenleverantörerna och bör kunna tillåta dem att minska övervakningsfrekvensen för den parametern, eller ta bort den parametern från förteckningen över parametrar som ska övervakas, utan att genomföra en riskbedömning avseende försörjningssystemet.

(18) Enligt direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna identifiera vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten, övervaka dem och vidta nödvändiga åtgärder för att undvika försämring av deras kvalitet i syfte att minska den nivå av vattenrening som krävs för produktion av tjänligt dricksvatten. För att undvika överlappande skyldigheter bör medlemsstaterna när de identifierar faror och farliga händelser använda tillgängliga övervakningsresultat som är representativa för tillrinningsområdena, som erhållits inom ramen för artiklarna 7 och 8 i direktiv 2000/60/EG eller annan relevant unionslagstiftning. Om sådana övervakningsdata inte är tillgängliga kan övervakning av relevanta parametrar, ämnen eller förorenande ämnen införas för att underlätta karakteriseringen av tillrinningsområdena och bedöma potentiella risker. Sådan övervakning bör införas med beaktande av lokala förhållanden och föroreningskällor.

(19) De parametervärden som fastställs i detta direktiv för bedömning av kvaliteten på dricksvatten ska iakttas på den punkt där vattnet tappas ur de kranar som normalt används för dricksvatten. Kvaliteten på dricksvatten kan emellertid påverkas av fastighetsinstallationerna. WHO noterar att *Legionella* är den vattenburna patogen som orsakar störst hälsoproblem i unionen. Den sprids via varmvattensystem genom inandning, exempelvis vid duschning. Den är därför tydligt kopplad till fastighetsinstallationerna. Eftersom införande av en ensidig skyldighet att övervaka alla privata och offentliga fastigheter med avseende på denna patogen skulle leda till orimligt höga kostnader, är en riskbedömning avseende fastighetsinstallationer ett lämpligare sätt att hantera problemet. Vidare bör även de potentiella risker som härrör från produkter och material i kontakt med dricksvatten beaktas vid den riskbedömningen. Riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer bör därför bland annat vara inriktad på övervakning av prioriterade fastigheter som identifierats av medlemsstaterna, såsom sjukhus, vårdinrättningar, äldreboenden, barnomsorgsinrättningar, skolor, utbildningsanstalter, byggnader med inkvarteringsmöjlighet, restauranger, barer, idrottsanläggningar och köpcentrum, fritids- och rekreationsanläggningar, utställningslokaler, kriminalvårdsanstalter och campingplatser, och på en bedömning av de risker som härrör från fastighetsinstallationerna och därmed relaterade produkter och material. På grundval av riskbedömningen bör medlemsstaterna

vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa bland annat att lämpliga kontroll- och hanteringsåtgärder vidtas, t. ex. i händelse av sjukdomsutbrott, i linje med WHO:s riktlinjer, och att migration av potentiellt skadliga ämnen från byggprodukter inte äventyrar människors hälsa.

(20) Bestämmelserna i direktiv 98/83/EG om kvalitetssäkring av beredning, utrustning och material har inte gjort det möjligt att skapa enhetliga hygienkrav för produkter i kontakt med dricksvatten. Därför sker produktgodkännande på nationell nivå med olika krav i olika medlemsstater. Detta gör det svårt och kostsamt för tillverkare att marknadsföra sina produkter i unionen, och det är kostsamt även för medlemsstaterna. Det gör det dessutom svårt för konsumenter och vattenleverantörer att veta om produkter uppfyller hälsokrav. Att fastställa harmoniserade minimikrav för material som kommer i kontakt med dricksvatten i det här direktivet kommer att bidra till en enhetlig hälsoskyddsnivå i hela unionen och till att den inre marknaden blir mer välfungerande. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 ([11]) fastställs dessutom en allmän unionstäckande marknadskontrollmekanism för produkter, i syfte att säkerställa att endast produkter som uppfyller krav som tillgodoser en hög skyddsnivå för allmänintressen som hälsa och säkerhet i allmänhet, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, konsumentskydd, miljöskydd och allmän säkerhet görs tillgängliga på unionsmarknaden. I den förordningen anges att om unionen antar ny harmoniserad unionslagstiftning lämnas det åt den lagstiftningen att föreskriva huruvida förordning (EU) 2019/1020 också ska tillämpas på den. För att säkerställa att lämpliga åtgärder för marknadskontroll kan vidtas med avseende på produkter som inte redan omfattas av förordning (EU) 2019/1020 men som skulle påverkas av det här direktivet, är det lämpligt att föreskriva att den förordningen ska tillämpas på de produkterna.

(21) Den typ av material som kommer i kontakt med dricksvatten kan påverka kvaliteten på sådant vatten genom migration av potentiellt skadliga ämnen genom att främja mikrobiell tillväxt eller genom att påverka dricksvattnets lukt, färg eller smak. Vid utvärderingen av direktiv 98/83/EG konstaterades att bestämmelserna om kvalitetssäkring av beredning, utrustning och material medgav alltför stor rättslig flexibilitet som ledde till att det i unionen finns olika nationella system för godkännande av material som kommer i kontakt med dricksvatten. Det finns därför ett behov av att fastställa mer specifika minimikrav för hygien avseende material som är avsedda att användas för uttag, beredning, lagring eller distribution av dricksvatten i nya installationer – eller i befintliga installationer vid reparationer eller ombyggnad – i syfte att säkerställa att de inte, vare sig direkt eller indirekt, äventyrar människor hälsa, har en negativ inverkan på vattnets färg, lukt eller smak, främjar mikrobiell tillväxt i vattnet eller leder till att föroreningar lakas ur i vattnet i högre grad än vad som är nödvändigt för det avsedda syftet. I det här direktivet bör därför specifika minimikrav för hygien avseende material anges genom att det fastställs metoder för testning och godkännande av utgångsämnen, sammansättningar och beståndsdelar, europeiska positivlistor över utgångsämnen, sammansättningar och beståndsdelar, metoder och förfaranden för att uppta utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar på de europeiska positivlistorna eller se över huruvida de ska vara upptagna på dem samt förfaranden och metoder för testning och godkännande av slutmaterial som används i en produkt som tillverkats av kombinationer av utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar på de europeiska positivlistorna.

För att inte hindra innovation bör kommissionen säkerställa att sådana förfaranden är proportionella och att de inte är orimligt betungande för ekonomiska aktörer, särskilt för små och medelstora företag. I den mån det är möjligt bör dessa förfaranden anpassas till unionens befintliga produktlagstiftning så att ekonomiska aktörer inte drabbas av en dubbel börda och blir tvungna att genomföra olika bedömningar av överensstämmelse för samma produkt.

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

(22) De europeiska positivlistorna är listor över utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar, beroende på typen av material, närmare bestämt organiska material, cementbaserade material, metalliska material, emaljer samt keramiska eller andra oorganiska material, som är godkända för användning vid materialtillverkning, och dessa listor bör, när så är lämpligt, inbegripa villkor för deras användning och gränsvärden för migration. För att ett utgångsämne, en sammansättning eller en beståndsdel ska tas upp på de europeiska positivlistorna bör det krävas en riskbedömning av själva utgångsämnet, sammansättningen eller beståndsdelen, liksom av relevanta föroreningar och förutsebara reaktions- och nedbrytningsprodukter vid den avsedda användningen. Den sökandes eller den nationella myndighetens riskbedömning bör omfatta hälsorisker som orsakas av den potentiella migrationen under sämsta tänkbara användningsförhållanden samt av toxiciteten. På grundval av riskbedömningen bör de europeiska positivlistorna, om så är nödvändigt, innehålla specifikationer för utgångsämnet, sammansättningen eller beståndsdelen samt restriktioner för användning, kvantitativa restriktioner eller gränsvärden för migration för utgångsämnet, sammansättningen eller beståndsdelen, möjliga föroreningar och reaktionsprodukter eller beståndsdelar i syfte att säkerställa att det slutmaterial som ska användas i produkter i kontakt med dricksvatten är säkert.

Inför fastställandet av de första europeiska positivlistorna bör nationella positivlistor över utgångsämnen, sammansättningar och beståndsdelar eller andra nationella bestämmelser, de metoder som ledde fram till fastställandet av dessa nationella listor och bestämmelser samt de åtföljande riskbedömningarna för varje utgångsämne, sammansättning och beståndsdel göras tillgängliga för Europeiska kemikaliemyndigheten, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ([12]) (*Echa*). Echa bör på denna grundval rekommendera kommissionen sammanställda listor. Echa bör se över och avge ett yttrande om ämnena, sammansättningarna och beståndsdelarna på de första europeiska positivlistorna i så god tid att kommissionen kan se över listorna senast 15 år efter det att de antagits. Inför uppdateringen av de europeiska positivlistorna bör Echa avge yttranden om upptagande eller borttagning av ämnen, sammansättningar eller beståndsdelar.

(23) För att underlätta enhetlig testning av produkters överensstämmelse med kraven i detta direktiv bör kommissionen begära att Europeiska standardiseringskommittén (CEN) tar fram standarder för enhetlig testning och bedömning av produkter i kontakt med dricksvatten. När kommissionen upprättar och uppdaterar de europeiska positivlistorna bör den säkerställa att alla relevanta akter eller standardiseringsmandat som den antar enligt annan unionslagstiftning är förenliga med detta direktiv.

(24) Senast nio år efter den sista dagen för införlivande av detta direktiv bör dessutom en översyn ske av hur det system som inrättats genom detta direktiv fungerar för att det ska kunna göras en bedömning av huruvida människors hälsa är skyddad i hela unionen och huruvida den inre marknadens funktion när det gäller produkter i kontakt med dricksvatten med användning av godkända material är ordentligt skyddad. Det bör dessutom göras en bedömning av huruvida det behövs ytterligare lagstiftningsförslag på området, med särskilt beaktande av resultatet av utvärderingarna av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1935/2004 ([13]) och (EU) nr 305/2011 ([14]).

(25) Produkter i kontakt med dricksvatten bör bestå av ett material, eller en kombination av material, som godkänts i enlighet med detta direktiv. Detta direktiv behandlar emellertid endast hälso- och hygienaspekterna av material och ämnen som används i produkter med avseende på deras inverkan på kvaliteten på dricksvatten samt reglerna för överensstämmelsetestning och kvalitetskontroll av slutprodukterna. Det behandlar inte andra krav, såsom regler för hur produkters prestanda ska uttryckas eller regler för strukturell säkerhet, som kan regleras eller följa av unionens

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

harmoniseringslagstiftning, såsom förordning (EU) nr 305/2011 eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 ([15]). Det faktum att vissa aspekter av hälso- och hygienrisker harmoniseras genom detta direktiv medan vissa aspekter av säkerhetsrisker eller andra risker behandlas i unionens harmoniseringslagstiftning skulle inte skapa några konflikter, förutsatt att de respektive riskerna inte överlappar varandra. Det finns en potentiell konflikt mellan förordning (EU) nr 305/2011 och detta direktiv, eftersom undvikande av utsläpp av farliga ämnen till dricksvatten eller av ämnen som på annat sätt har en negativ inverkan på dricksvatten i bilaga I till förordning (EU) nr 305/2011 förtecknas som ett grundläggande krav för byggnadsverk. Det kommer emellertid inte att inträffa någon sådan överlappning om inget standardiseringsmandat utfärdas inom ramen för förordning (EU) nr 305/2011 när det gäller hälso- och hygienaspekterna av produkter i kontakt med dricksvatten.

(26) Det finns ett behov av att säkerställa ändamålsenlighet i beslutsfattande, samordning och hantering på unionsnivå av de tekniska, vetenskapliga och administrativa aspekter av detta direktiv som rör material som kommer i kontakt med dricksvatten. Echa bör utföra vissa uppgifter som anges i detta direktiv med avseende på utvärdering av ämnen och sammansättningar som används i material som kommer i kontakt med dricksvatten. Följaktligen bör Echas riskbedömningskommitté, inrättad i enlighet med artikel 76.1 c i förordning (EG) nr 1907/2006, underlätta utförandet av vissa uppgifter som genom detta direktiv tilldelas Echa genom att avge yttranden.

(27) Beredningskemikalier och filtermaterial kan användas för att bereda råvatten i syfte att tillhandahålla vatten som är lämpligt som dricksvatten. Beredningskemikalier och filtermaterial kan emellertid medföra risker för dricksvattensäkerheten. Av detta skäl bör förfaranden för beredning och desinfektion av dricksvatten säkerställa att de beredningskemikalier och filtermaterial som används är verkningsfulla, säkra och rätt hanterade, så att negativa effekter för konsumenternas hälsa undviks. Beredningskemikalier och filtermaterial måste därför bedömas med avseende på egenskaper, hygienkrav och renhet och bör inte användas mer än nödvändigt för att undvika risker för människors hälsa. Beredningskemikalier och filtermaterial bör inte främja mikrobiell tillväxt utom när detta är avsikten, såsom för att främja mikrobiell denitrifiering.

Medlemsstaterna bör garantera kvalitetssäkringen av beredningskemikalier och filtermaterial utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 ([16]) och genom att använda befintliga tillgängliga europeiska standarder. Det är viktigt att säkerställa att varje produkt, liksom behållare med kemiska reagenser och filtermaterial, i kontakt med dricksvatten är försedd med lättläslig och outplånlig märkning när de släpps ut på marknaden, som informerar konsumenter, vattenleverantörer, installatörer, myndigheter och tillsynsorgan om att produkten är lämplig att använda i kontakt med dricksvatten. I enlighet med förordning (EU) nr 528/2012 får medlemsstaterna dessutom begränsa eller förbjuda användningen av biocidprodukter i dricksvattenförsörjningen, inbegripet i enskilda vattentäkter.

(28) I syfte att minimera den potentiella förekomsten av bly i dricksvatten kan komponenter gjorda av bly i fastighetsinstallationer bytas ut, särskilt i händelse av reparationer eller ombyggnader i befintliga installationer. Dessa komponenter bör bytas ut mot material som uppfyller minimikraven för material som kommer i kontakt med dricksvatten i enlighet med vad som anges i detta direktiv. För att påskynda den processen bör medlemsstaterna överväga och där så är relevant vidta åtgärder för att byta ut komponenter gjorda av bly i befintliga fastighetsinstallationer, om det är ekonomiskt och tekniskt möjligt.

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG (EUT L 81, 31.3.2016, s. 99).

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

(29) Varje medlemsstat bör säkerställa att övervakningsprogram upprättas för att kontrollera att dricksvatten uppfyller kraven i detta direktiv. Merparten av den övervakning som ska göras i enlighet med detta direktiv kommer att utföras av vattenleverantörer. Vattenleverantörerna bör medges en viss flexibilitet vad gäller de parametrar som de övervakar när det gäller riskbedömningen och riskhanteringen avseende försörjningssystemet. Om en parameter inte påvisas bör vattenleverantörer kunna minska övervakningsfrekvensen eller helt sluta övervaka parametern. Riskbedömning och riskhantering avseende försörjningssystemet bör utföras för de flesta parametrar. Centrala parametrar bör dock alltid övervakas med en angiven minimifrekvens. Detta direktiv innehåller huvudsakligen bestämmelser om övervakningsfrekvens i syfte att kontrollera efterlevnad, och endast begränsade bestämmelser om operativ övervakning. Ytterligare operativ övervakning kan vara nödvändig för att säkerställa att vattenberedningen fungerar korrekt. Hur sådan ytterligare övervakning ska utföras bör vattenleverantörerna själva få avgöra. För vägledning om detta kan vattenleverantörerna använda sig av WHO:s riktlinjer och vägledning för vattensäkerhetsplaner.

(30) Den riskbaserade metoden bör tillämpas av alla vattenleverantörer, inbegripet små vattenleverantörer, eftersom utvärderingen av direktiv 98/83/EG visade på brister i dessa leverantörers genomförande av denna, vilka ibland berodde på kostnaden för onödigt övervakningsarbete. När den riskbaserade metoden tillämpas bör säkerhetsaspekter beaktas.

(31) I fall av bristande iakttagande av de krav som föreskrivs i detta direktiv bör den berörda medlemsstaten omedelbart utreda orsaken till detta och säkerställa att nödvändiga avhjälpande åtgärder vidtas så snart som möjligt för att återställa kvaliteten på det tillhandahållna vattnet. I fall då vattenförsörjningen utgör en potentiell fara för människors hälsa bör tillhandahållandet av sådant vatten förbjudas eller användningen begränsas. I fall av bristande iakttagande av minimikraven för värden för mikrobiologiska och kemiska parametrar bör medlemsstaterna dessutom betrakta det bristande iakttagandet som en potentiell fara för människors hälsa, utom i fall då det bristande iakttagandet anses vara av ringa betydelse. Om avhjälpande åtgärder är nödvändiga för att återställa kvaliteten på dricksvatten bör, i enlighet med artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), företrädesvis åtgärder som hejdar problemet vid källan användas.

(32) Medlemsstaterna bör under vissa förhållanden och i vederbörligen motiverade fall tillåtas att fortsätta att bevilja undantag från detta direktiv, och det är i detta hänseende nödvändigt att fastställa en lämplig ram för sådana undantag, förutsatt att undantagen inte utgör en potentiell fara för människors hälsa och förutsatt att dricksvattenförsörjningen inom det berörda området inte kan upprätthållas genom andra rimliga medel. Dessa undantag bör begränsas till specifika fall. Undantag som beviljats av medlemsstater enligt direktiv 98/83/EG och som fortfarande är tillämpliga den sista dagen för införlivande av det här direktivet bör fortsätta att vara tillämpliga fram till dess att undantaget löper ut och bör förnyas inom ramen för det här direktivet endast om ett andra undantag ännu inte har beviljats.

(33) I sitt meddelande av den 19 mars 2014 om det europeiska medborgarinitiativet *Vatten och sanitet är en mänsklig rättighet! Vatten är en samhällsnytta, inte en handelsvara!* uppmanande kommissionen medlemsstaterna att säkerställa tillgång till en viss minimimängd vatten för alla medborgare, i enlighet med WHO:s rekommendationer. Den åtog sig också att fortsätta att ”förbättra tillgången till säkert dricksvatten […] för hela befolkningen genom miljöpolitiken”. Detta är i linje med mål 6 för hållbar utveckling och det tillhörande delmålet att ”uppnå allmän och rättvis tillgång till säkert och ekonomiskt överkomligt dricksvatten för alla”. För att ta itu med kvalitets- och tillgänglighetsaspekterna av tillgången till vatten och som en del av svaret på initiativet Right2Water, samt för att bidra till genomförandet av princip 20 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, där det anges att var och en ”har rätt till väsentliga tjänster av god kvalitet, inklusive vatten”, bör medlemsstaterna behandla frågan om tillgång till vatten på nationell nivå, med ett visst handlingsutrymme när det gäller exakt vilken typ av åtgärder som ska genomföras. Detta bör åstadkommas genom åtgärder som syftar till att förbättra tillgången till dricksvatten för alla, särskilt genom inrättande, om det är tekniskt möjligt, av utomhus- och inomhusutrustning på allmän plats, och genom åtgärder som syftar till att främja användningen av kranvatten, till exempel genom att uppmuntra tillhandahållandet av gratis dricksvatten i offentliga förvaltningar och offentliga byggnader eller, gratis eller till en låg serviceavgift, för kunder i restauranger och personalmatsalar och i samband med cateringtjänster.

(34) Unionen och medlemsstaterna har inom sina respektive befogenhetsområden åtagit sig att uppnå målen för hållbar utveckling och samtidigt erkänt att det är medlemsstaterna som har det huvudsakliga ansvaret vid uppföljningen och översynen, på nationell, regional och global nivå, för att framsteg görs mot uppnåendet av dessa mål. Vissa av målen för hållbar utveckling, liksom rätten till vatten, omfattas inte av unionens miljöpolitik eller unionens socialpolitik, som är begränsad och kompletterande till sin natur. Samtidigt som gränserna för unionens befogenhet beaktas är det inte desto mindre lämpligt att säkerställa att medlemsstaternas fortsatta åtagande om rätten till vatten står i överensstämmelse med detta direktiv, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras. I detta hänseende gör medlemsstaterna för närvarande betydande ansträngningar för att förbättra tillgången till dricksvatten. Dessutom syftar FN:s ekonomiska kommission för Europas (Unece) och WHO:s regionkontor för Europas protokoll om vatten och hälsa till 1992 års konvention om skydd för och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar, som många medlemsstater också är parter i, till att skydda människors hälsa genom bättre vattenförvaltning och genom minskning av vattenrelaterade sjukdomar. Medlemsstaterna skulle kunna använda sig av de vägledande dokument som har tagits fram inom ramen för det protokollet för att bedöma den politiska bakgrunden och utgångsläget för tillgången till vatten samt för att fastställa de åtgärder som krävs för en förbättrad och rättvis tillgång till dricksvatten för alla.

(35) Europaparlamentet begärde i sin resolution av den 8 september 2015 om uppföljning av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water ([17]) att medlemsstaterna skulle ägna särskild uppmärksamhet åt behoven bland utsatta grupper i samhället. Den särskilda situationen för minoritetsgrupper, såsom romer och resandefolk, oavsett om de är bofasta eller inte, och särskilt deras bristande tillgång till dricksvatten, bekräftades också i kommissionens meddelande av den 2 april 2014 *Rapport om genomförandet av EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer* och rådets rekommendation av den 9 december 2013 om verkningsfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsstaterna. Mot denna allmänna bakgrund är det lämpligt att medlemsstaterna särskilt uppmärksammar utsatta och marginaliserade grupper genom att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra dessa gruppers tillgång till dricksvatten. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att definiera dessa grupper är det viktigt att grupperna omfattar flyktingar, nomadiska grupper, hemlösa och minoritetsgrupper, såsom romer och resandefolk, oavsett om de är bofasta eller inte. Vilka åtgärder som vidtas för att förbättra tillgången överlåts åt medlemsstaterna att bedöma, men de kan exempelvis inkludera att tillhandahålla alternativa försörjningssystem, såsom enskild beredningsutrustning, att tillhandahålla vatten genom användning av tankbil/tankbåt, såsom lastbilar och cisterner, och att säkerställa nödvändig infrastruktur för läger.

(36) För att göra konsumenter mer medvetna om konsekvenserna av vattenförbrukning bör de få information på ett lättillgängligt sätt, t.ex. på fakturor eller via smarta appar, om den förbrukade volymen per år, hur den förändras över tid och en jämförelse med den genomsnittliga förbrukningen för ett hushåll om vattenleveratören har tillgång till sådan information, samt om priset per liter dricksvatten, för att möjliggöra en jämförelse med priset på buteljerat vatten.

(37) I det sjunde miljöhandlingsprogrammet till 2020, *Att leva gott inom planetens gränser* ([18]), uppställs krav på att allmänheten har tillgång till tydlig miljöinformation på nationell nivå. I direktiv 98/83/EG föreskrevs bara passiv tillgång till uppgifter, vilket innebär att medlemsstaterna endast var skyldiga att säkerställa att uppgifter fanns tillgängliga. De bestämmelserna bör därför ersättas för att säkerställa att aktuell information på ett användarvänligt och individuellt anpassat sätt är tillgänglig för konsumenter på internet. Konsumenterna bör också kunna begära tillgång till denna information på annat sätt på motiverad begäran.

(38) Den aktuella information som ska tillhandahållas enligt detta direktiv bör omfatta resultat från övervakningsprogram, information om de typer av beredning och desinfektion av vatten som används, information om överskridande av de parametervärden som är relevanta för människors hälsa, relevant information om riskbedömning och riskhantering avseende försörjningssystemet, rådgivning om hur vattenförbrukningen kan minskas och hälsorisker på grund av stillastående vatten undvikas, men också ytterligare information som allmänheten kan ha nytta av, t.ex. om olika indikatorer såsom järn, hårdhet och mineraler, som ofta påverkar konsumenternas uppfattning om kranvatten. Som svar på konsumenters intresse för vattenfrågor bör de dessutom på begäran ges tillgång till tillgängliga historiska data om övervakningsresultat och överskridanden.

([17]) EUT C 316, 22.9.2017, s. 99.

([18]) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

(39) För vattenleverantörer som tillhandahåller minst 10 000 m^3 per dag eller försörjer minst 50 000 personer bör ytterligare information om bland annat prestandaeffektivitet, läckagenivåer samt ägar- och avgiftsstruktur också finnas tillgänglig för konsumenter på internet.

(40) Syftet med bättre konsumentkunskap om relevant information och ökad öppenhet bör vara att stärka allmänhetens förtroende för det vatten som tillhandahålls dem samt för vattentjänster, och bör leda till ökad användning av kranvatten som dricksvatten, vilket skulle kunna bidra till en minskning av plastanvändning, plastavfall och växthusgasutsläpp, och även bidra till att begränsa klimatförändringen och inverka positivt på miljön som helhet.

(41) Med bättre övervakningsmetoder har läckagenivåerna blivit alltmer uppenbara. För att förbättra vatteninfrastrukturens effektivitet, inbegripet att undvika ett överutnyttjande av knappa dricksvattenresurser, bör vattenläckagenivåerna bedömas av samtliga medlemsstater och sänkas om de ligger över ett visst tröskelvärde.

(42) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG ([19]) syftar till att garantera rätten till tillgång till miljöinformation i medlemsstaterna, i linje med 1998 års Århuskonvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor ([20]) (*Århuskonventionen*). Århuskonventionen omfattar allmänna skyldigheter som rör både att göra miljöinformation tillgänglig på begäran och att aktivt sprida sådan information. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG ([21]) har också ett brett tillämpningsområde som omfattar utbyte av rumslig information, inbegripet dataset om olika miljörelaterade frågor. Det är viktigt att de bestämmelser i det här direktivet som rör tillgång till information och datadelning utgör ett komplement till de direktiven och inte ger upphov till en separat rättslig ordning. Därför bör bestämmelserna i det här direktivet om information till allmänheten och information om övervakning av genomförandet inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG.

(43) I direktiv 98/83/EG fastställdes inga rapporteringskrav för små vattenleverantörer. För att komma till rätta med detta och för att tillgodose behovet av information om genomförande och efterlevnad, bör ett nytt system införas i det här direktivet som innebär att medlemsstaterna ska upprätta och fortlöpande uppdatera dataset som innehåller endast relevanta uppgifter, t.ex. överskridande av parametervärden och incidenter av en viss betydelse, och göra dessa dataset tillgängliga för kommissionen och Europeiska miljöbyrån (*EEA*). Detta bör säkerställa att den administrativa bördan för alla enheter förblir så liten som möjligt. För att säkerställa att det finns lämplig infrastruktur för allmänhetens tillgång, rapportering och datadelning mellan offentliga myndigheter bör medlemsstaterna grunda dataspecifikationerna på direktiv 2007/2/EG och dess genomförandeakter.

(44) Data som rapporteras av medlemsstaterna är inte bara nödvändiga för efterlevnadskontroll, utan också väsentliga för att kommissionen ska kunna övervaka och bedöma detta direktiv i relation till de mål det eftersträvar för att ge underlag för en framtida utvärdering av detta direktiv i enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([22]). I detta sammanhang behövs relevanta data som möjliggör en bättre bedömning av detta direktivs effektivitet, ändamålsenlighet, relevans och unionsmervärde och det är därför nödvändigt att säkerställa att det finns lämpliga rapporteringsmekanismer som också kan fungera som indikatorer för framtida utvärderingar av detta direktiv.

(45) I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör kommissionen göra en utvärdering av detta direktiv inom en viss tidsperiod från och med den dag som fastställts för dess införlivande. Utvärderingen bör bygga på de erfarenheter som gjorts och de data som samlats in i samband med genomförandet av detta direktiv, på tillgängliga rekommendationer från WHO samt på relevanta vetenskapliga, analytiska och epidemiologiska data.

([19]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

([20]) EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

([21]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

([22]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(46) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv syftar särskilt till att främja principerna för hälso- och sjukvård, tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, miljöskydd och konsumentskydd.

(47) Detta direktivs ändamålsenlighet och dess syfte att skydda människors hälsa inom ramen för unionens miljöpolitik förutsätter att fysiska eller juridiska personer, eller i förekommande fall deras i vederbörlig ordning bildade organisationer, kan förlita sig på detta direktiv i rättsliga förfaranden och att de nationella domstolarna kan beakta detta direktiv som en del av unionsrätten för att bland annat pröva beslut som fattats av en nationell myndighet, om så är lämpligt. Enligt domstolens fasta rättspraxis ankommer det dessutom på medlemsstaternas domstolar att, i enlighet med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), säkerställa domstolsskyddet för de rättigheter som enskilda har enligt unionsrätten. Artikel 19.1 i EU-fördraget föreskriver dessutom en skyldighet för medlemsstaterna att fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten.

Detta gäller särskilt när det är fråga om ett direktiv vars mål är att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten. I enlighet med Århuskonventionen bör den berörda allmänheten dessutom ha tillgång till rättslig prövning, vilket ska bidra till skyddet för rätten att leva i en miljö som är förenlig med människors hälsa och välbefinnande. Genom rådets beslut (EU) 2018/881 ([23]) uppmanades kommissionen att senast den 30 september 2019 genomföra en studie och, om lämpligt med hänsyn till studien, senast den 30 september 2020 lägga fram ett förslag till ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 ([24]) i syfte att följa upp slutsatserna från Århuskonventionens efterlevnadskommitté i ärende ACCC/C/2008/32. Kommissionen lade fram studien inom den angivna tidsfristen och uppgav i sitt meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given att den ”överväger att se över Århusförordningen för att göra det lättare för invånare och icke-statliga organisationer som ifrågasätter lagligheten i beslut som påverkar miljön att komma åt administrativa och rättsliga granskningar på EU-nivå”. Det är viktigt att kommissionen också vidtar åtgärder för att förbättra tillgången till rättslig prövning vid nationella domstolar i alla medlemsstater för invånare och icke-statliga organisationer.

(48) I syfte att anpassa detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen avseende fastställande av ett tröskelvärde för läckor, fastställande av förfarandet för bedömning av överensstämmelse för produkter i kontakt med dricksvatten, fastställande av ett förfarande för ansökningar till Echa om att lägga till ämnen, sammansättningar eller beståndsdelar på de europeiska positivlistorna eller att ta bort sådana från dessa positivlistor, fastställande av en märkning av produkter i kontakt med vatten samt avseende antagande av en mätmetod för mikroplaster, samt avseende ändring av bilaga III och ändring av parametervärdet för bisfenol A i del B i bilaga I. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att samråden genomförs i enlighet med de principer som fastställs i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. Dessutom har den befogenhet som fastställs i del C anmärkning 10 i bilaga I till direktiv 98/83/EG, dvs. att fastställa kontrollfrekvenser och kontrollmetoder för radioaktiva ämnen, blivit obsolet till följd av antagandet av rådets direktiv 2013/51/Euratom ([25]) och bör därför utgå. Den befogenhet som fastställs i del A andra stycket i bilaga III till direktiv 98/83/EG avseende ändringar av direktivet behövs inte längre och bör utgå.

([23]) Rådets beslut (EU) 2018/881 av den 18 juni 2018 om en begäran till kommissionen att lägga fram en studie om unionens alternativ för att följa upp slutsatserna från Århuskonventionens efterlevnadskommitté i ärende ACCC/C/2008/32 och, om så är lämpligt med hänsyn till resultaten av studien, ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1367/2006 (EUT L 155, 19.6.2018, s. 6).

([24]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

([25]) Rådets direktiv 2013/51/Euratom av den 22 oktober 2013 om fastställande av krav avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten (EUT L 296, 7.11.2013, s. 12).

(49) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för antagande av metoder för testning och godkännande av utgångsämnen, sammansättningar och beståndsdelar, av europeiska positivlistor över utgångsämnen, sammansättningar och beståndsdelar och av förfaranden och metoder för testning och godkännande av slutmaterial tillverkade av dessa utgångsämnen, sammansättningar och beståndsdelar. Kommissionen bör också tilldelas genomförandebefogenheter för antagande av formatet och metoderna för framläggandet av den information om genomförandet av detta direktiv som ska lämnas av medlemsstaterna och sammanställas av EEA, samt för fastställande och uppdatering av en bevakningslista. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([26]).

(50) Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG ([27]) bör medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(51) För att vattenleverantörerna ska ha tillgång till en fullständig uppsättning data när de börjar utföra riskbedömningen och riskhanteringen avseende försörjningssystemet bör en övergångsperiod på tre år införas för nya parametrar. Detta kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att identifiera faror och farliga händelser under de första tre åren efter sista dagen för införlivande av detta direktiv och att tillhandahålla vattenleverantörerna data om de nya parametrarna och därigenom undvika onödig övervakning från vattenleverantörernas sida om det konstateras att en parameter inte behöver övervakas efter den första identifieringen av faror och farliga händelser. Under dessa första tre år bör vattenleverantörerna ändå utföra riskbedömningen avseende försörjningssystemet, eller använda befintliga riskbedömningar som redan utförts enligt direktiv (EU) 2015/1787, för de parametrar som ingick i bilaga I till direktiv 98/83/EG, eftersom det redan kommer att finnas tillgängliga data för dessa parametrar när det här direktivet träder i kraft.

(52) I direktiv 2013/51/Euratom fastställs särskilda bestämmelser för kontroll av radioaktiva ämnen i dricksvatten. I det här direktivet bör därför inte parametervärden för radioaktivitet fastställas.

(53) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att skydda människors hälsa och förbättra tillgången till dricksvatten, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(54) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.

(55) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga VI.

([26]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([27]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

1. Detta direktiv avser kvaliteten på dricksvatten för alla i unionen.

2. Målen med detta direktiv är att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten genom att säkerställa att det är hälsosamt och rent samt att förbättra tillgången till dricksvatten.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *dricksvatten*:

   a) allt vatten som – antingen i sitt ursprungliga tillstånd eller efter beredning – är avsett för dryck, matlagning, beredning av livsmedel eller andra hushållsändamål i både offentliga och privata fastigheter, oberoende av dess ursprung och oavsett om det tillhandahålls genom ett distributionsnät, tillhandahålls från en tankbil/tankbåt eller tappas på flaskor eller behållare, inbegripet källvatten,

   b) allt vatten som används i ett livsmedelsföretag för tillverkning, bearbetning, konservering eller saluföring av varor eller ämnen som är avsedda för livsmedelsändamål.

2. *fastighetsinstallation*: de ledningar, installationer och anordningar som är installerade mellan de kranar som normalt används för dricksvatten i både offentliga och privata fastigheter och distributionsnätet, men bara om dessa enligt tillämplig nationell lagstiftning inte är vattenleverantörens ansvar i dennes egenskap av vattenleverantör.

3. *vattenleverantör*: en enhet som tillhandahåller dricksvatten.

4. *prioriterade fastigheter*: stora fastigheter som inte är avsedda som bostäder och som har många användare som kan exponeras för vattenrelaterade risker, särskilt stora fastigheter avsedda att användas av allmänheten, i enlighet med vad som identifieras av medlemsstaterna.

5. *livsmedelsföretag*: ett livsmedelsföretag enligt definitionen i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 178/2002.

6. *livsmedelsföretagare*: en livsmedelsföretagare enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 178/2002.

7. *fara*: en biologisk, kemisk, fysikalisk eller radiologisk agens i vatten eller en annan aspekt av vattnets tillstånd som kan skada människors hälsa.

8. *farlig händelse*: en händelse som skapar faror för – eller misslyckas med att eliminera dem från – försörjningssystemet för dricksvatten.

9. *risk*: en kombination av sannolikheten för en farlig händelse och konsekvensernas allvar om faran och den farliga händelsen förekommer i försörjningsystemet för dricksvatten.

10. *utgångsämne*: ett ämne som tillsatts avsiktligen vid framställningen av organiska material eller av tillsatsmedel för cementbaserade material.

11. *sammansättning*: den kemiska sammansättningen av ett metalliskt, emaljerat, keramiskt eller annat oorganiskt material.

Artikel 3

Undantag

1. Detta direktiv gäller inte för

a) naturligt mineralvatten som erkänns som sådant av den ansvariga myndigheten, såsom avses i direktiv 2009/54/EG, eller

b) vatten som är läkemedel i den mening som avses i direktiv 2001/83/EG.

2. Fartyg som avsaltar vatten, transporterar passagerare och fungerar som vattenleverantörer ska endast omfattas av artiklarna 1–6 och artiklarna 9, 10, 13 och 14 i detta direktiv samt relevanta bilagor.

3. Medlemsstaterna får göra undantag från detta direktiv för

a) vatten som är avsett uteslutande för ändamål med avseende på vilka de behöriga myndigheterna gör den bedömningen att kvaliteten på vattnet varken direkt eller indirekt påverkar de berörda konsumenternas hälsa,

b) dricksvatten från en enskild vattentäkt som tillhandahåller mindre än 10 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer färre än 50 personer, om inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet.

4. Medlemsstater som utnyttjar undantagen enligt punkt 3 b ska säkerställa att den berörda befolkningen informeras om att undantagen utnyttjas och om alla åtgärder som kan vidtas för att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten. Dessutom ska den berörda befolkningen, i fall då det är uppenbart att kvaliteten på sådant vatten utgör en potentiell fara för människors hälsa, omedelbart ges lämpliga råd.

5. Medlemsstaterna får undanta livsmedelsföretagare från detta direktiv i fråga om vatten som används specifikt för deras livsmedelsföretag, om de behöriga nationella myndigheterna gör den bedömningen att kvaliteten på sådant vatten inte kan påverka de färdiga livsmedlens säkerhet och under förutsättning att dessa livsmedelsföretagares vattenförsörjning uppfyller relevanta skyldigheter, särskilt i fråga om förfarandena för principerna för faroanalys och kritiska styrpunkter samt avhjälpande åtgärder i enlighet med relevant unionslagstiftning på livsmedelsområdet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att producenter av dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare följer artiklarna 1–5 samt delarna A och B i bilaga I.

Minimikraven i del A i bilaga I ska emellertid inte vara tillämpliga på källvatten som avses i direktiv 2009/54/EG.

6. Vattenleverantörer som tillhandahåller mindre än 10 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer färre än 50 personer som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet ska endast omfattas av artiklarna 1–6 och artiklarna 13, 14 och 15 i detta direktiv samt relevanta bilagor.

Artikel 4

Allmänna skyldigheter

1. Utan att det påverkar deras skyldigheter enligt annan unionsrätt ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dricksvatten är hälsosamt och rent. Såvitt avser minimikraven i detta direktiv är dricksvatten hälsosamt och rent om alla följande krav är uppfyllda:

a) Vattnet innehåller inte mikroorganismer, parasiter och ämnen i sådant antal eller sådana koncentrationer att de utgör en potentiell fara för människors hälsa.

b) Vattnet uppfyller minimikraven i delarna A, B och D i bilaga I.

c) Medlemsstaterna har vidtagit alla andra åtgärder som är nödvändiga för att följa artiklarna 5–14.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de åtgärder som vidtas för att genomföra detta direktiv bygger på försiktighetsprincipen och under inga omständigheter, direkt eller indirekt, medför en försämring av den nuvarande kvaliteten på dricksvatten eller en ökad förorening av vatten som används för framställning av dricksvatten.

3. I enlighet med direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna säkerställa att en bedömning av vattenläckagenivåer på deras territorium och av potentialen för minskat vattenläckage görs med hjälp av infrastrukturläckageindexets (ILI) värderingsmetod eller någon annan lämplig metod. Vid bedömningen ska hänsyn tas till relevanta folkhälsorelaterade, miljömässiga, tekniska och ekonomiska aspekter, och den ska åtminstone omfatta vattenleverantörer som tillhandahåller minst 10 000 m^3 per dag eller försörjer minst 50 000 personer.

Resultatet av bedömningen ska överlämnas till kommissionen senast den 12 januari 2026.

Senast den 12 januari 2028 ska kommissionen i enlighet med artikel 21 anta en delegerad akt i syfte att komplettera detta direktiv genom att – på grundval av ILI eller någon annan lämplig metod – fastställa ett tröskelvärde vars överskridande innebär att medlemsstaterna måste lägga fram en handlingsplan. Den delegerade akten ska utarbetas med hjälp av medlemsstaternas bedömningar och unionens genomsnittliga läckagenivå, som fastställs på grundval av de bedömningarna.

Inom två år från antagandet av den delegerade akt som avses i tredje stycket ska medlemsstater med en läckagenivå som överskrider det tröskelvärde som fastställs i den delegerade akten för kommissionen lägga fram en handlingsplan med ett antal åtgärder som ska vidtas för att minska deras läckagenivå.

Artikel 5

Kvalitetsnormer

1. Medlemsstaterna ska för parametrarna i bilaga I fastställa värden som ska gälla för dricksvatten.

2. De parametervärden som fastställs enligt punkt 1 i denna artikel får inte vara mindre stränga än de som anges i delarna A, B, C och D i bilaga I. Vad gäller parametrarna i del C i bilaga I ska värdena fastställas endast för övervakningsändamål och för att säkerställa att kraven i artikel 14 uppfylls.

3. Medlemsstaterna ska fastställa värden för ytterligare parametrar som inte ingår i bilaga I om skyddet av människors hälsa på deras nationella territorium eller en del av detta kräver det. De värden som fastställs ska åtminstone uppfylla kraven i artikel 4.1 a.

Artikel 6

Punkt där värdena ska iakttas

1. För parametrarna i delarna A och B i bilaga I ska de parametervärden som fastställs i enlighet med artikel 5 iakttas

a) för dricksvatten som tillhandahålls från ett distributionsnät, vid den punkt i en fastighet eller en anläggning där vattnet tappas ur de kranar som normalt används för dricksvatten,

b) för dricksvatten som tillhandahålls från en tankbil/tankbåt, vid den punkt där vattnet tappas från tankbilen/tankbåten,

c) för dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare, vid den punkt där vattnet tappas på flaska eller i behållare,

d) för dricksvatten som används i ett livsmedelsföretag, vid den punkt inom företaget där vattnet används.

2. För dricksvatten som omfattas av punkt 1 a i denna artikel ska medlemsstaterna anses ha fullgjort sina skyldigheter enligt denna artikel samt artiklarna 4 och 14.2 om det kan visas att bristande iakttagande av de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5 beror på fastighetsinstallationen eller underhållet av denna, utan att det påverkar artikel 10 vad gäller prioriterade fastigheter.

3. Om punkt 2 i denna artikel är tillämplig och det finns risk för att de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5 inte iakttas med avseende på dricksvatten som omfattas av punkt 1 a i den här artikeln, ska medlemsstaterna ändå säkerställa

a) att lämpliga åtgärder vidtas för att minska eller undanröja risken för att parametervärdena inte iakttas, exempelvis rådgivning till fastighetsägare om möjliga avhjälpande åtgärder som de kan vidta, samt att, om nödvändigt, andra åtgärder såsom lämpliga beredningstekniker vidtas för att ändra vattnets beskaffenhet eller egenskaper innan det tillhandahålls i syfte att minska eller undanröja risken för att parametervärdena inte iakttas efter tillhandahållandet, och

b) att de berörda konsumenterna på vederbörligt sätt informeras och får råd om möjliga ytterligare avhjälpande åtgärder som de bör vidta.

Artikel 7

Riskbaserad metod för vattensäkerhet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillhandahållande, beredning och distribution av dricksvatten är föremål för en riskbaserad metod som omfattar hela försörjningskedjan från tillrinningsområdet, uttaget, beredningen, lagringen och distributionen av vatten till den punkt där värdena ska iakttas, som anges i artikel 6.

Den riskbaserade metoden ska innefatta följande delar:

a) Riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten i enlighet med artikel 8.

b) Riskbedömning och riskhantering för varje försörjningssystem som innefattar uttag, beredning, lagring och distribution av dricksvatten till förbindelsepunkten, som utförs av vattenleverantörerna i enlighet med artikel 9.

c) Riskbedömning avseende fastighetsinstallationen i enlighet med artikel 10.

2. Medlemsstaterna får, utan att äventyra detta direktivs mål vad gäller kvaliteten på dricksvatten och konsumenternas hälsa, anpassa genomförandet av den riskbaserade metoden när det finns särskilda begränsningar till följd av geografiska förhållanden, såsom vattenförsörjningsområdets avlägsna läge eller begränsade tillgänglighet.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns en tydlig och lämplig ansvarsfördelning mellan aktörerna, såsom dessa definieras av medlemsstaterna, med avseende på genomförandet av den riskbaserade metoden. Sådan ansvarsfördelning ska skräddarsys efter medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar.

4. Riskbedömningen och riskhanteringen avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten ska utföras första gången senast den 12 juli 2027. Den riskbedömningen och riskhanteringen ska ses över med jämna mellanrum och minst vart sjätte år, med beaktande av kraven i artikel 7 i direktiv 2000/60/EG, och ska uppdateras vid behov.

5. Riskbedömningen och riskhanteringen avseende försörjningssystemet ska utföras första gången senast den 12 januari 2029. Den riskbedömningen och riskhanteringen ska ses över med jämna mellanrum och minst vart sjätte år, och ska uppdateras vid behov.

6. Riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer ska utföras första gången senast den 12 januari 2029. Den riskbedömningen ska ses över vart sjätte år och ska uppdateras vid behov.

7. De tidsfrister som anges i punkterna 4, 5 och 6 ska inte hindra medlemsstaterna från att säkerställa att åtgärder vidtas så snart som möjligt efter identifieringen och bedömningen av risker.

Artikel 8

Riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 4–8 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna säkerställa att riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten utförs.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att riskbedömningen omfattar följande delar:

a) Karakterisering av tillrinningsområdena för uttagspunkter, inbegripet

   i) identifiering och kartläggning av tillrinningsområdena för uttagspunkter,

   ii) kartläggning av säkerhetszonerna, om sådana zoner har upprättats i enlighet med artikel 7.3 i direktiv 2000/60/EG,

   iii) georeferenser för samtliga uttagspunkter i tillrinningsområdena; eftersom dessa uppgifter kan vara känsliga, särskilt när det gäller folkhälsan och den allmänna säkerheten, ska medlemsstaterna säkerställa att sådana uppgifter skyddas och endast meddelas relevanta myndigheter och vattenleverantörer,

   iv) beskrivning av markanvändning, avrinning och infiltrationsprocesser i tillrinningsområdena för uttagspunkter.

b) Identifiering av faror och farliga händelser i tillrinningsområdena för uttagspunkter och en bedömning av den risk som de kan utgöra för kvaliteten på dricksvatten; den bedömningen ska avse eventuella risker som skulle kunna orsaka en försämring av vattenkvaliteten i en sådan utsträckning att den kan utgöra en risk för människors hälsa.

c) Lämplig övervakning i ytvatten eller grundvatten, eller både och, i tillrinningsområdena för uttagspunkter, eller i råvatten, av relevanta parametrar, ämnen eller förorenande ämnen som valts ut från följande:

   i) Parametrar i delarna A och B i bilaga I eller som har fastställts i enlighet med artikel 5.3 i detta direktiv.

   ii) Förorenande ämnen i grundvatten i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG ([28]) samt förorenande ämnen och föroreningsindikatorer för vilka tröskelvärden har fastställts av medlemsstaterna i enlighet med bilaga II till det direktivet.

   iii) Prioriterade ämnen och vissa andra föroreningar i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG ([29]).

   iv) Förorenande ämnen som är specifika för avrinningsområden och som har fastställts av medlemsstaterna i enlighet med direktiv 2000/60/EG.

   v) Andra förorenande ämnen som är relevanta för dricksvatten och som har fastställts av medlemsstaterna på grundval av den information som har samlats in i enlighet med led b i denna punkt.

   vi) Naturligt förekommande ämnen som kan utgöra en potentiell fara för människors hälsa genom användning av dricksvatten.

   vii) Ämnen och föreningar som är uppförda på den bevakningslista som upprättats i enlighet med artikel 13.8 i detta direktiv.

Vid tillämpning av första stycket a får medlemsstaterna använda information som har samlats in i enlighet med artiklarna 5 och 7 i direktiv 2000/60/EG.

Vid tillämpning av första stycket b får medlemsstaterna använda den översyn av konsekvenserna av mänsklig verksamhet som utförts i enlighet med artikel 5 i direktiv 2000/60/EG samt information om betydande påverkan som har insamlats i enlighet med punkterna 1.4, 1.5 och 2.3–2.5 i bilaga II till det direktivet.

([28]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).

([29]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

Medlemsstaterna ska från första stycket c i–vii välja ut de parametrar, ämnen eller förorenande ämnen som anses relevanta för övervakning mot bakgrund av de faror och farliga händelser som identifierats enligt första stycket b eller mot bakgrund av den information som lämnats av vattenleverantörerna i enlighet med punkt 3.

Med avseende på sådan lämplig övervakning som avses i första stycket c, inbegripet för att upptäcka nya ämnen som är skadliga för människors hälsa genom användning av dricksvatten, får medlemsstaterna använda den övervakning som utförs i enlighet med artiklarna 7 och 8 i direktiv 2000/60/EG eller annan unionslagstiftning och som är relevant för tillrinningsområdena för uttagspunkter.

3. De vattenleverantörer som utför övervakning i tillrinningsområdena för uttagspunkter eller i råvatten ska vara skyldiga att informera de behöriga myndigheterna om trender avseende, och om ovanliga antal eller koncentrationer av, övervakade parametrar, ämnen eller förorenande ämnen.

4. På grundval av resultatet av den riskbedömning som utförs i enlighet med punkt 2 ska medlemsstaterna säkerställa att följande riskhanteringsåtgärder, beroende på vilka som är relevanta, vidtas för att förebygga eller kontrollera de risker som identifierats, i första hand de förebyggande åtgärderna:

a) Fastställande och genomförande av förebyggande åtgärder i tillrinningsområdena för uttagspunkter utöver de åtgärder som förutses eller vidtas i enlighet med artikel 11.3 d i direktiv 2000/60/EG, när så krävs för att skydda kvaliteten på dricksvattnet; i lämpliga fall ska dessa förebyggande åtgärder ingå i de åtgärdsprogram som avses i artikel 11 i det direktivet; när så är lämpligt ska medlemsstaterna säkerställa att förorenarna – i samverkan med vattenleverantörer och andra relevanta aktörer – vidtar sådana förebyggande åtgärder i enlighet med direktiv 2000/60/EG.

b) Fastställande och genomförande av begränsande åtgärder i tillrinningsområdena för uttagspunkter utöver de åtgärder som förutses eller vidtas i enlighet med artikel 11.3 d i direktiv 2000/60/EG, när så krävs för att skydda kvaliteten på dricksvattnet; i förekommande fall ska dessa begränsande åtgärder ingå i de åtgärdsprogram som avses i artikel 11 i det direktivet; när så är lämpligt ska medlemsstaterna säkerställa att förorenarna – i samverkan med vattenleverantörer och andra relevanta aktörer – vidtar sådana lindrande åtgärder i enlighet med direktiv 2000/60/EG.

c) Säkerställande av lämplig övervakning av parametrar, ämnen eller förorenande ämnen i ytvatten eller grundvatten, eller både och, i tillrinningsområdena för uttagspunkter, eller i råvatten, som kan utgöra en risk för människors hälsa via vattenförbrukning eller leda till en oacceptabel försämring av kvaliteten på dricksvatten och som inte har beaktats vid den övervakning som utförs i enlighet med artiklarna 7 och 8 i direktiv 2000/60/EG; i lämpliga fall ska denna övervakning ingå i de övervakningsprogram som avses i artikel 8 i det direktivet.

d) Utvärdering av behovet av att upprätta eller anpassa sådana säkerhetszoner för grundvatten och ytvatten som avses i artikel 7.3 i direktiv 2000/60/EG samt andra relevanta zoner.

Medlemsstaterna ska säkerställa att effektiviteten i alla åtgärder som avses i denna punkt ses över med lämpliga intervall.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att vattenleverantörer och behöriga myndigheter har tillgång till den information som avses i punkterna 2 och 3. I synnerhet ska relevanta vattenleverantörer ha tillgång till de övervakningsresultat som erhålls enligt punkt 2 första stycket c.

På grundval av den information som avses i punkterna 2 och 3 får medlemsstaterna

a) kräva att vattenleverantörer utför ytterligare övervakning eller beredning avseende vissa parametrar,

b) tillåta vattenleverantörer att minska övervakningsfrekvensen för en parameter eller ta bort en parameter från den förteckning över parametrar som ska övervakas av vattenleverantören i enlighet med artikel 13.2 a, utan att behöva utföra en riskbedömning avseende försörjningssystemet, förutsatt att

i) parametern inte är en central parameter i den mening som avses i del B punkt 1 i bilaga II, och

ii) ingen faktor som rimligen kan förutses kan förväntas orsaka en försämring av kvaliteten på dricksvattenkvalitet.

6. Om en vattenleverantör tillåts minska övervakningsfrekvensen för en parameter eller ta bort en parameter från förteckningen över parametrar som ska övervakas, såsom anges i punkt 5 andra stycket b, ska medlemsstaterna säkerställa att lämplig övervakning utförs av de parametrarna vid översynen av riskbedömningen och riskhanteringen avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter i enlighet med artikel 7.4.

Artikel 9

Riskbedömning och riskhantering avseende försörjningssystemet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att vattenleverantören utför riskbedömning och riskhantering avseende försörjningssystemet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att riskbedömningen avseende försörjningssystemet

a) beaktar resultaten av den riskbedömning och den riskhantering för tillrinningsområdena för uttagspunkter som utförs i enlighet med artikel 8,

b) innefattar en beskrivning av försörjningssystemet från uttagspunkten, beredningen, lagringen och distributionen till förbindelsepunkten, och

c) identifierar farorna och de farliga händelserna i försörjningssystemet och innefattar en bedömning av de risker som de kan utgöra för människors hälsa genom användning av dricksvatten, med beaktande av risker som härrör från klimatförändringar samt läckor och läckande ledningar.

3. På grundval av resultatet av den riskbedömning som utförs i enlighet med punkt 2 ska medlemsstaterna säkerställa att följande riskhanteringsåtgärder vidtas:

a) Fastställande och genomförande av kontrollåtgärder för att förebygga och begränsa de risker som identifieras i försörjningssystemet och som skulle kunna äventyra kvaliteten på dricksvatten.

b) Fastställande och genomförande av kontrollåtgärder i försörjningssystemet – utöver de åtgärder som vidtas eller förutses i enlighet med artikel 8.4 i det här direktivet eller artikel 11.3 i direktiv 2000/60/EG – för att begränsa sådana risker som kommer från tillrinningsområdena för uttagspunkter och som skulle kunna äventyra kvaliteten på dricksvatten.

c) Genomförande av ett försörjningsspecifikt program för operativ övervakning i enlighet med artikel 13.

d) Säkerställande av att, i fall då desinfektion ingår i beredningen eller distributionen av dricksvatten, desinfektionens effektivitet valideras, och att alla eventuella föroreningar som härrör från biprodukter från desinfektionen hålls på så låg nivå som möjligt utan att det för den skull äventyrar desinfektionen, att alla slags föroreningar från beredningskemikalier hålls på så låg nivå som möjligt och att inga ämnen som är kvar i vattnet äventyrar uppnåendet av de allmänna skyldigheterna i artikel 4.

e) Kontroll av att material, beredningskemikalier och filtermaterial som kommer i kontakt med dricksvatten som används i försörjningssystemet överensstämmer med artiklarna 11 och 12.

4. På grundval av resultatet av den riskbedömning avseende försörjningssystemet som utförs i enlighet med punkt 2 ska medlemsstaterna

a) tillåta möjligheten att minska övervakningsfrekvensen för en parameter, eller att ta bort en parameter från förteckningen över parametrar som ska övervakas, utom de centrala parametrar som avses i del B punkt 1 i bilaga II, om den behöriga myndigheten bedömer att sådana åtgärder inte skulle äventyra kvaliteten på dricksvatten,

i) på grundval av förekomsten av en parameter i råvatten, i enlighet med den riskbedömning avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter som anges i artikel 8.1 och 8.2,

ii) när en parameter endast kan vara resultatet av användningen av en viss beredningsteknik eller desinfektionsmetod och den tekniken eller metoden inte används av vattenleverantören, eller

iii) på grundval av de specifikationer som anges i del C i bilaga II.

b) säkerställa att förteckningen över parametrar som ska övervakas i dricksvattnet i enlighet med artikel 13 utvidgas eller att övervakningsfrekvensen ökas

i) på grundval av förekomsten av en parameter i råvattnet, i enlighet med den riskbedömning avseende tillrinningsområdena för uttagspunkterna som avses i artikel 8.1 och 8.2, eller

ii) på grundval av de specifikationer som anges i del C i bilaga II.

5. Riskbedömningen avseende försörjningssystemet ska avse parametrar som förtecknas i delarna A, B och C i bilaga I, parametrar som fastställts i enlighet med artikel 5.3 samt ämnen eller föreningar som är uppförda på den bevakningslista som fastställts i enlighet med artikel 13.8.

6. Medlemsstaterna får undanta vattenleverantörer som tillhandahåller mellan 10 m^3 och 100 m^3 per dag i genomsnitt eller försörjer mellan 50 och 500 personer från kravet att utföra riskbedömning och riskhantering avseende försörjningssystemet, under förutsättning att den behöriga myndigheten bedömer att ett sådant undantag inte skulle äventyra kvaliteten på dricksvatten.

Vid ett sådant undantag ska de undantagna vattenleverantörerna utföra regelbunden övervakning i enlighet med artikel 13.

Artikel 10

Riskbedömning avseende fastighetsinstallationer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det utförs en riskbedömning avseende fastighetsinstallationer. Riskbedömningen ska omfatta följande delar:

a) En allmän analys av de potentiella risker som är förknippade med fastighetsinstallationer och därmed relaterade produkter och material och av huruvida dessa potentiella risker påverkar kvaliteten på vatten vid den punkt där vattnet tappas ur de kranar som normalt används för dricksvatten; denna allmänna analys får inte innebära en analys av enskild egendom.

b) Övervakning av de parametrar som förtecknas i del D i bilaga I i fastigheter där specifika risker för vattenkvalitet och människors hälsa har identifierats under den allmänna analys som utförts enligt led a.

Vad gäller *Legionella* eller bly får medlemsstaterna besluta att fokusera den övervakning som avses i första stycket b på prioriterade fastigheter.

2. Om en medlemsstat, på grundval av den allmänna analys som utförts enligt punkt 1 första stycket a, kommer fram till att det föreligger en risk för människors hälsa som härrör från fastighetsinstallationer eller därmed relaterade produkter och material, eller om övervakning som utförts i enlighet med punkt 1 första stycket b visar att de parametervärden som anges i del D i bilaga I inte är uppfyllda, ska medlemsstaten säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas för att undanröja eller minska risken för bristande iakttagande av de parametervärden som anges i del D i bilaga I.

Vad gäller *Legionella* ska åtgärderna vara inriktade åtminstone på prioriterade fastigheter.

3. För att minska de risker som är förknippade med distribution i alla fastighetsinstallationer ska medlemsstaterna säkerställa att samtliga följande åtgärder övervägs och att de åtgärder som anses relevanta vidtas:

a) Uppmana ägare till offentliga och privata fastigheter att genomföra en riskbedömning av fastighetsinstallationen.

b) Informera konsumenter och ägare till offentliga och privata fastigheter om åtgärder för att undanröja eller minska risken för att kvalitetskraven på dricksvatten inte iakttas på grund av fastighetsinstallationen.

c) Ge råd till konsumenterna om villkoren för konsumtion och användning av dricksvatten och om möjliga åtgärder för att undvika att riskerna åter uppkommer.

d) Främja utbildning för VVS-montörer och andra yrkeskategorier som arbetar med fastighetsinstallationer och installation av byggprodukter och byggmaterial som kommer i kontakt med dricksvatten.

e) Vad gäller *Legionella*, säkerställa att ändamålsenliga kontroll- och hanteringsåtgärder som är proportionella i förhållande till risken vidtas för att förhindra och åtgärda eventuella sjukdomsutbrott.

f) Vad gäller bly, om det är ekonomiskt och tekniskt möjligt, genomföra åtgärder för att byta ut komponenter gjorda av bly i befintliga fastighetsinstallationer.

Artikel 11

Minimikrav för hygien avseende material som kommer i kontakt med dricksvatten

1. Vid tillämpning av artikel 4 ska medlemsstaterna säkerställa att material som är avsedda att användas i nya installationer eller, om det rör sig om reparationer eller ombyggnad, i befintliga installationer för uttag, beredning, lagring eller distribution av dricksvatten, och som kommer i kontakt med sådant vatten, inte

a) direkt eller indirekt äventyrar skyddet av människors hälsa enligt vad som föreskrivs i detta direktiv,

b) har en negativ inverkan på vattnets färg, lukt eller smak,

c) främjar mikrobiell tillväxt,

d) läcker föroreningar till vattnet i högre grad än vad som är nödvändigt för det avsedda syftet med materialet.

2. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av punkt 1 ska kommissionen anta genomförandeakter i syfte att fastställa de specifika minimikraven för hygien avseende material som kommer i kontakt med dricksvatten på grundval av de principer som anges i bilaga V. Dessa genomförandeakter ska fastställa följande:

a) Senast den 12 januari 2024: metoder för testning och godkännande av utgångsämnen, sammansättningar och beståndsdelar som ska föras upp på europeiska positivlistor med utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar, inbegripet gränsvärden för specifik migration och vetenskapliga nödvändiga förutsättningar avseende ämnen eller material.

b) Senast den 12 januari 2025, på grundval av listor med utgångsdatum sammanställda av Echa: europeiska positivlistor över utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar för varje grupp av material, närmare bestämt organiska material, cementbaserade material, metalliska material, emaljer och keramiska eller andra oorganiska material, som är godkända för att användas vid tillverkning av material eller produkter i kontakt med dricksvatten, inbegripet när så är lämpligt villkor för deras användning och migrationsgränsvärden, vilka ska fastställas på grundval av de metoder som antagits enligt led a i detta stycke, och med beaktande av punkterna 3 och 4.

c) Senast den 12 januari 2024: förfaranden och metoder för testning och godkännande av de slutmaterial som används i en produkt som tillverkats av material eller kombinationer av utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar på de europeiska positivlistorna, inbegripet

   i) identifiering av relevanta ämnen och andra parametrar, såsom turbiditet, smak, lukt, färg, totalt organiskt kol, utsläpp av oväntade ämnen och främjande av mikrobiell tillväxt, som ska testas i migrationsvatten,

   ii) metoder för att testa effekterna på vattenkvaliteten, med beaktande av relevanta europeiska standarder,

   iii) godkännande-/underkännandekriterier för testresultaten som tar hänsyn till bland annat omräkningsfaktorer för migration av ämnen till uppskattade nivåer i kranen, och villkor för användning eller bruk, där så är lämpligt.

De genomförandeakter som föreskrivs i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.

3. De första europeiska positivlistor som ska antas i enlighet med punkt 2 första stycket b ska grunda sig på bland annat befintliga nationella positivlistor, andra befintliga nationella bestämmelser och de riskbedömningar som ledde fram till fastställandet av sådana nationella listor. Medlemsstaterna ska i detta syfte till Echa anmäla alla befintliga nationella positivlistor, andra bestämmelser och tillgängliga bedömningsdokument senast den 12 juli 2021.

Den europeiska positivlistan över utgångsämnen för organiska material ska beakta den förteckning som upprättats av kommissionen enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1935/2004.

4. De europeiska positivlistorna ska innehålla de enda utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar som har godkänts för sådan användning som avses i punkt 2 första stycket b.

De europeiska positivlistorna ska innehålla utgångsdatum som bygger på en rekommendation från Echa. Utgångsdatumen ska fastställas särskilt med utgångspunkt från ämnenas farliga egenskaper, de bakomliggande riskbedömningarnas kvalitet och hur aktuella dessa riskbedömningar är. De europeiska positivlistorna får även innehålla övergångsbestämmelser.

På grundval av de yttranden från Echa som avses i punkt 6 ska kommissionen regelbundet se över och vid behov uppdatera de genomförandeakter som avses i punkt 2 första stycket b i linje med den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Den första översynen ska slutföras senast 15 år efter antagandet av den första europeiska positivlistan.

Kommissionen ska säkerställa att alla relevanta akter, eller standardiseringsmandat, som den antar enligt annan unionslagstiftning är förenliga med detta direktiv.

5. I syfte att utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar ska föras upp på eller tas bort från de europeiska positivlistorna ska ekonomiska aktörer eller relevanta myndigheter lämna in ansökningar till Echa.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 i syfte att komplettera detta direktiv genom att fastställa ett förfarande, inbegripet informationskrav, för ansökningsprocessen. Förfarandet ska säkerställa att ansökningar åtföljs av riskbedömningar och att ekonomiska aktörer eller relevanta myndigheter lämnar nödvändig information för riskbedömningen i ett särskilt format.

6. Echas riskbedömningskommitté, som inrättats enligt artikel 76.1 c i förordning (EG) nr 1907/2006, ska avge ett yttrande om varje ansökan som lämnas in enligt punkt 5 inom en tidsfrist som ska anges i de delegerade akter som avses i den punkten. Dessa delegerade akter får även innehålla ytterligare förfarandebestämmelser om ansökningsprocessen och om avgivande av yttranden från Echas riskbedömningskommitté.

7. Medlemsstaterna ska anse att de produkter som har godkänts i enlighet med de specifika minimikrav för hygien som föreskrivs i punkt 2 uppfyller kraven i punkt 1.

Medlemsstaterna ska säkerställa att endast sådana produkter i kontakt med dricksvatten som använder slutmaterial som har godkänts i enlighet med detta direktiv kan släppas ut på marknaden inom ramen för detta direktiv.

Detta ska inte hindra medlemsstaterna från att – särskilt när en särskild lokal råvattenskvalitet så kräver – anta strängare skyddsåtgärder för användning av slutmaterial i särskilda eller vederbörligen motiverade fall, i enlighet med artikel 193 i EUF-fördraget. Sådana åtgärder ska anmälas till kommissionen.

Förordning (EU) 2019/1020 ska tillämpas på produkter som omfattas av denna artikel.

8. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 i syfte att komplettera detta direktiv genom att fastställa det lämpliga förfarande för bedömning av överensstämmelse som ska vara tillämpligt på produkter som omfattas av den här artikeln på grundval av modulerna i bilaga II till Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG ([30]). När kommissionen fastställer vilket förfarande för bedömning av överensstämmelse som ska användas ska den säkerställa att de mål som anges i artikel 1.2 i detta direktiv uppfylls samtidigt som den beaktar proportionalitetsprincipen. I detta syfte ska kommissionen utgå från det system 1+ för bedömning och fortlöpande kontroll av prestanda som anges i bilaga V till förordning (EU) nr 305/2011 eller ett på det hela taget likvärdigt förfarande, utom när detta skulle vara oproportionellt. De delegerade akter som avses i denna punkt ska även innehålla regler om utseende av organ för bedömning av överensstämmelse, om sådana medverkar i de respektive förfarandena för bedömning av överensstämmelse.

9. I avvaktan på att de genomförandeakter som avses i punkt 2 antas ska medlemsstaterna ha rätt att behålla eller anta nationella åtgärder om specifika minimikrav för hygien avseende de material som avses i punkt 1, förutsatt att dessa åtgärder är förenliga med reglerna i EUF-fördraget.

10. Kommissionen ska begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar en europeisk standard för enhetlig testning och bedömning av produkter i kontakt med dricksvatten, i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 ([31]), i syfte att underlätta efterlevnaden av den här artikeln.

11. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 i syfte att komplettera detta direktiv genom att fastställa harmoniserade specifikationer för en framträdande, lättläslig och outplånlig märkning som ska användas för att ange att produkter i kontakt med dricksvatten överensstämmer med den här artikeln.

12. Kommissionen ska senast den 12 januari 2032 se över hur det system som fastställs i denna artikel fungerar och för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport, grundad särskilt på erfarenheterna från tillämpningen av förordningarna (EG) nr 1935/2004 och (EU) nr 305/2011, som bedömer huruvida

a) människors hälsa vad gäller de frågor som omfattas av denna artikel skyddas på ett adekvat sätt i hela unionen,

b) den inre marknaden för produkter i kontakt med dricksvatten fungerar väl,

c) det finns behov av ytterligare lagstiftningsförslag i frågor som omfattas av denna artikel.

Artikel 12

Minimikrav för beredningskemikalier och filtermaterial som kommer i kontakt med dricksvatten

1. Vid tillämpning av artikel 4 ska medlemsstaterna säkerställa att beredningskemikalier och filtermaterial som kommer i kontakt med dricksvatten inte

a) direkt eller indirekt äventyrar skyddet av människors hälsa enligt vad som föreskrivs i detta direktiv,

([30]) Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

([31]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

b) har en negativ inverkan på vattnets färg, lukt eller smak,

c) oavsiktligt främjar mikrobiell tillväxt,

d) förorenar vattnet i högre grad än vad som är nödvändigt för det avsedda syftet.

2. För det nationella genomförandet av kraven i denna artikel ska artikel 4.2 tillämpas på lämpligt sätt.

3. Enligt punkt 1 i denna artikel, och utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 528/2012 och genom användning av relevanta europeiska standarder för specifika beredningskemikalier eller filtermaterial, ska medlemsstaterna säkerställa att beredningskemikaliers och filtermaterials renhet bedöms och att sådana beredningskemikaliers och filtermaterials kvalitet garanteras.

Artikel 13

Övervakning

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att regelbunden övervakning av kvaliteten på dricksvatten utförs i enlighet med denna artikel och delarna A och B i bilaga II i syfte att kontrollera att det vatten som är tillgängligt för konsumenterna uppfyller kraven i detta direktiv, särskilt de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5. Prov på dricksvatten ska tas på ett sådant sätt att de är representativa för dess kvalitet under året.

2. För att fullgöra skyldigheterna enligt punkt 1 ska lämpliga övervakningsprogram upprättas i enlighet med del A i bilaga II för allt dricksvatten. Dessa övervakningsprogram ska vara försörjningsspecifika, beakta resultaten av riskbedömningen avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter och avseende försörjningssystemen och ska bestå av följande delar:

a) Övervakning av de parametrar som förtecknas i delarna A, B och C i bilaga I och de parametrar som har fastställts i enlighet med artikel 5.3, i enlighet med bilaga II, och, om en riskbedömning avseende försörjningssystemet utförs, i enlighet med artikel 9 och del C i bilaga II, såvida inte en medlemsstat beslutar att någon av dessa parametrar kan tas bort från förteckningen över parametrar som ska övervakas, i enlighet med artikel 8.5 andra stycket b eller artikel 9.4 a.

b) Övervakning av de parametrar som förtecknas i del D i bilaga I, för riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer, enligt vad som föreskrivs i artikel 10.1 b.

c) Övervakning av de ämnen och föreningar som står med på bevakningslistan i enlighet med punkt 8 femte stycket i denna artikel.

d) Övervakning för identifiering av faror och farliga händelser, enligt vad som föreskrivs i artikel 8.2 första stycket c.

e) Operativ övervakning utförd i enlighet med del A punkt 3 i bilaga II.

3. Provtagningsplatserna ska bestämmas av de behöriga myndigheterna och uppfylla de relevanta kraven i del D i bilaga II.

4. Medlemsstaterna ska följa de anvisningar för parameteranalys som anges i bilaga III, i enlighet med följande principer:

a) Andra analysmetoder än de som anges i del A i bilaga III får användas, under förutsättning att det kan visas att de resultat som erhålls är minst lika tillförlitliga som dem som erhålls med de metoder som anges i del A i bilaga III, genom att kommissionen förses med all relevant information om dessa metoder och deras likvärdighet.

b) För de parametrar som förtecknas i del B i bilaga III får vilken analysmetod som helst användas under förutsättning att den uppfyller de krav som anges där.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att ytterligare övervakning från fall till fall utförs av ämnen och mikroorganismer för vilka inget parametervärde har fastställts i enlighet med artikel 5, om det finns anledning att misstänka att de kan förekomma i sådant antal eller sådana koncentrationer att de utgör en potentiell fara för människors hälsa.

6. Senast den 12 januari 2024 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 i syfte att komplettera detta direktiv genom att anta en mätmetod för mikroplaster så att de ska kunna föras upp på den bevakningslista som avses i punkt 8 i den här artikeln så snart de villkor som anges i den punkten är uppfyllda.

7. Kommissionen ska senast den 12 januari 2024 fastställa tekniska riktlinjer för analysmetoder för övervakning av per- och polyfluoralkylerade ämnen under parametern ”PFAS totalt” och ”Summan av PFAS”, inbegripet detektionsgränser, parametervärden och provtagningsfrekvens.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa och uppdatera en bevakningslista för ämnen eller föreningar som oroar allmänheten eller forskarsamhället i hälsohänseende (*bevakningslistan*), såsom läkemedel, hormonstörande föreningar och mikroplaster.

Ämnen och föreningar ska läggas till på bevakningslistan när det är sannolikt att de finns i dricksvatten och skulle kunna utgöra en potentiell risk för människors hälsa. Kommissionen ska i detta syfte särskilt använda sig av WHO:s vetenskapliga forskning. Tillägg av ett nytt ämne eller en ny förening ska vara vederbörligen motiverat enligt artiklarna 1 och 4.

Beta-östradiol och nonylfenol ska föras upp på den första bevakningslistan på grund av sina hormonstörande egenskaper och den risk som de utgör för människors hälsa. Den första bevakningslistan ska upprättas senast den 12 januari 2022.

Bevakningslistan ska ange ett riktvärde för varje ämne eller förening och om så är nödvändigt en möjlig analysmetod som inte medför orimliga kostnader.

Medlemsstaterna ska införa övervakningskrav med avseende på den potentiella förekomsten av de ämnen eller föreningar som står med på bevakningslistan vid relevanta punkter i försörjningskedjan för dricksvatten.

I detta syfte får medlemsstaterna beakta den information som har samlats in enligt artikel 8.1, 8.2 och 8.3 i detta direktiv och får använda övervakningsdata som har samlats in i enlighet med direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG eller annan relevant unionslagstiftning i syfte att undvika överlappning av övervakningskrav.

Övervakningsresultaten ska ingå i de dataset som upprättats i enlighet med artikel 18.1 b tillsammans med resultaten av den övervakning som utförts enligt artikel 8.2 första stycket c.

Om ett ämne eller en förening som är uppförd på bevakningslistan upptäcks enligt artikel 8.2 eller enligt femte stycket i den här punkten i koncentrationer som överstiger de riktvärden som anges i bevakningslistan, ska medlemsstaterna säkerställa att samtliga följande åtgärder övervägs samt att de åtgärder som anses relevanta vidtas:

a) Preventiva åtgärder, begränsande åtgärder eller lämplig övervakning i tillrinningsområdena för uttagspunkter eller i råvatten såsom anges i artikel 8.4 första stycket a, b och c.

b) Krav på att vattenleverantörerna ska övervaka dessa ämnen eller föreningar i enlighet med artikel 8.5 andra stycket a.

c) Krav på att vattenleverantörerna ska kontrollera huruvida beredningen är tillräcklig för att riktvärdet ska uppnås och, när så är nödvändigt, optimera beredningen.

d) Avhjälpande åtgärder i enlighet med artikel 14.6 om medlemsstaterna anser det nödvändigt för att skydda människors hälsa.

De genomförandeakter som föreskrivs i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.

Artikel 14

Avhjälpande åtgärder samt begränsning av användningen

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga fall av bristande iakttagande av de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5 omedelbart utreds så att orsaken fastställs.

2. I fall då dricksvatten trots de åtgärder som vidtas för att uppfylla kraven i artikel 4.1 inte iakttar de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5 ska de berörda medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.2, säkerställa att nödvändiga avhjälpande åtgärder så snart som möjligt vidtas för att återställa vattnets kvalitet och de ska prioritera genomdrivandet av dessa, med beaktande av bland annat i hur hög grad det ifrågavarande parametervärdet har överskridits och av den därmed förknippade potentiella faran för människors hälsa.

I fall av bristande iakttagande av de parametervärden som anges i del D i bilaga I ska avhjälpande åtgärder inbegripa de åtgärder som anges i artikel 10.3.

3. Oberoende av om ett bristande iakttagande av parametervärdena har förelegat ska medlemsstaterna säkerställa att all dricksvattenförsörjning som utgör en potentiell fara för människors hälsa förbjuds eller att användningen av sådant vatten begränsas och att andra avhjälpande åtgärder vidtas som är nödvändiga för att skydda människors hälsa.

Medlemsstaterna ska betrakta varje bristande iakttagande av de minimikrav för parametervärden som anges i delarna A och B i bilaga I som en potentiell fara för människors hälsa, utom i fall då den behöriga myndigheten anser det förhållandet att parametervärdet inte iakttas vara av ringa betydelse.

4. I de fall som beskrivs i punkterna 2 och 3, då bristande iakttagande av parametervärdena anses utgöra en potentiell fara för människors hälsa, ska medlemsstaterna så snart som möjligt vidta alla följande åtgärder:

a) Underrätta alla berörda konsumenter om den potentiella faran för människors hälsa och dess orsak, om överskridandet av ett parametervärde och om de avhjälpande åtgärder som vidtagits, inbegripet förbud eller begränsningar av användning eller andra åtgärder.

b) Ge och regelbundet uppdatera nödvändig rådgivning till konsumenterna om villkor för konsumtion och användning av vattnet, med särskild hänsyn till befolkningsgrupper med förhöjda vattenrelaterade hälsorisker.

c) Informera konsumenterna när det fastställts att det inte längre föreligger en potentiell fara för människors hälsa och informera dem om att tjänsten har återgått till det normala.

5. De behöriga myndigheterna eller andra relevanta organ ska besluta vilka åtgärder enligt punkt 3 som ska vidtas, under beaktande av de risker för människors hälsa som skulle bli följden om dricksvattenförsörjningen avbröts eller användningen av dricksvatten begränsades.

6. I fall av bristande iakttagande av parametervärdena eller specifikationerna i del C i bilaga I ska medlemsstaterna ta ställning till om det bristande iakttagandet innebär någon risk för människors hälsa. De ska vidta avhjälpande åtgärder för att återställa kvaliteten på dricksvatten om detta är nödvändigt för att skydda människors hälsa.

Artikel 15

Undantag

1. I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna föreskriva undantag från de parametervärden som anges i del B i bilaga I, eller som fastställts i enlighet med artikel 5.3, upp till ett högsta värde som ska bestämmas av dem, förutsatt att sådana undantag inte utgör en potentiell fara för människors hälsa och förutsatt att dricksvattenförsörjningen i det berörda området inte kan upprätthållas genom några andra rimliga medel. Sådana undantag ska begränsas till följande:

a) Ett nytt tillrinningsområde för uttagspunkterna för dricksvatten.

b) En ny föroreningskälla som upptäckts vid tillrinningsområdet för uttagspunkterna för dricksvatten eller parametrar som nyligen eftersökts eller påvisats.

c) En oförutsedd och exceptionell situation i ett befintligt tillrinningsområde för uttagspunkterna för dricksvatten som skulle kunna leda till tillfälliga och begränsade överskridanden av parametervärdena.

Undantag som avses i första stycket ska begränsas till en så kort period som möjligt och får inte vara längre än tre år. I slutet av undantagsperioden ska medlemsstaterna göra en översyn för att avgöra huruvida tillräckliga framsteg har gjorts.

Om synnerliga skäl föreligger får en medlemsstat bevilja ett andra undantag med avseende på första stycket a och b. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett sådant andra undantag, ska den till kommissionen översända resultatet av översynen samt skälen till sitt beslut avseende det andra undantaget. Ett sådant andra undantag får inte vara längre än tre år.

2. Beslut om undantag enligt punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:

a) Skälen till undantaget.

b) Den berörda parametern, tidigare relevanta övervakningsresultat och det högsta tillåtna parametervärdet enligt undantaget.

c) Det geografiska området, den mängd vatten som tillhandahålls varje dag, den berörda befolkningen samt huruvida någon relevant livsmedelsföretagare påverkas.

d) En lämplig övervakningsplan, med ökad övervakningsfrekvens när det är nödvändigt.

e) En sammanfattning av planen för den nödvändiga avhjälpande åtgärden, inbegripet en tidtabell för arbetet och en uppskattning av kostnaderna samt bestämmelser om hur översyn ska ske.

f) Undantagets varaktighet.

3. Om de behöriga myndigheterna anser att det bristande iakttagandet av parametervärdet är av ringa betydelse, och om åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 14.2 är tillräckliga för att avhjälpa problemet inom 30 dagar, behöver den information som föreskrivs i punkt 2 i den här artikeln inte anges i undantaget.

I sådana fall ska de behöriga myndigheterna eller andra relevanta organ i undantaget endast fastställa det högsta tillåtna värdet för den berörda parametern och den tid som medges för att avhjälpa problemet.

4. Punkt 3 får inte längre utnyttjas om det föreligger ett bristande iakttagande avseende ett och samma parametervärde för en viss vattentäkt under sammanlagt mer än 30 dagar under de föregående tolv månaderna.

5. Medlemsstater som har beviljat ett undantag enligt denna artikel ska säkerställa att den befolkning som påverkas av ett sådant undantag omedelbart och på lämpligt sätt informeras om undantaget och om de villkor som gäller för det. Medlemsstaterna ska dessutom säkerställa att råd i de fall då det är nödvändigt ges till de särskilda befolkningsgrupper för vilka undantaget kan komma att innebära en särskild risk.

De skyldigheter som avses i första stycket gäller inte de fall som beskrivs i punkt 3, om inte de behöriga myndigheterna beslutar något annat.

6. Denna artikel gäller inte för dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare.

Artikel 16

Tillgång till dricksvatten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i direktiv 2000/60/EG samt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna ska medlemsstaterna, samtidigt som de beaktar de lokala, regionala och kulturella perspektiven och förhållandena för vattendistribution, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbättra eller upprätthålla tillgången till dricksvatten för alla, särskilt utsatta och marginaliserade grupper, såsom dessa definieras av medlemsstaterna.

I detta syfte ska medlemsstaterna

a) identifiera människor utan eller med begränsad tillgång till dricksvatten, inbegripet utsatta och marginaliserade grupper, samt orsaker till denna brist på tillgång,

b) bedöma möjligheterna att förbättra tillgången för dessa människor,

c) informera dessa människor om möjligheter att anslutas till distributionsnätet eller om alternativa sätt att få tillgång till dricksvatten, och

d) vidta åtgärder som de anser vara nödvändiga och lämpliga för att säkerställa att utsatta och marginaliserade grupper har tillgång till dricksvatten.

2. För att främja användning av dricksvatten ur kran ska medlemsstaterna säkerställa att utomhus- och inomhusutrustning installeras på allmän plats när så är tekniskt möjligt och på ett sätt som står i proportion till behovet av sådana åtgärder och med beaktande av särskilda lokala förhållanden, såsom klimat och geografiska förhållanden.

Medlemsstaterna får även vidta följande åtgärder för att främja användning av dricksvatten ur kran:

a) Öka medvetenheten om närmaste utomhus- eller inomhusutrustning.

b) Inleda kampanjer för att informera allmänheten om kvaliteten på sådant vatten.

c) Främja tillhandahållandet av sådant vatten inom offentliga förvaltningar och i offentliga byggnader.

d) Främja tillhandahållandet av sådant vatten, gratis eller till en låg serviceavgift, för kunder i restauranger och personalmatsalar och i samband med cateringtjänster.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att nödvändig hjälp, såsom den definieras av medlemsstaterna, till behöriga myndigheter främjas i syfte att genomföra de åtgärder som avses i denna artikel.

Artikel 17

Information till allmänheten

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att adekvat och aktuell information om dricksvatten finns tillgänglig i enlighet med bilaga IV, samtidigt som gällande dataskyddsregler efterlevs.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla personer som försörjs med dricksvatten får följande information regelbundet och minst en gång om året utan att behöva efterfråga den, i den form som är lämpligast och mest lättillgänglig, t.ex. på fakturor eller digitalt såsom via smarta appar:

a) Information om kvaliteten på dricksvatten, inbegripet indikatorparametrarna.

b) Priset på det dricksvatten som tillhandahålls, per liter och kubikmeter.

c) Den volym som förbrukats av hushållet, minst en gång per år eller faktureringsperiod, samt utvecklingstrenden avseende hushållets årsförbrukning, om så är tekniskt möjligt och om vattenleveratören har tillgång till dessa uppgifter.

d) Hushållets årliga vattenförbrukning jämförd med den genomsnittliga förbrukningen för ett hushåll, när detta är tillämpligt i enlighet med led c.

e) En länk till den webbplats som innehåller den information som anges i bilaga IV.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG.

Artikel 18

Information om övervakning av genomförandet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG ska medlemsstaterna, med bistånd av EEA,

a) senast den 12 januari 2029 upprätta, och vart sjätte år därefter uppdatera, ett dataset som innehåller information om de åtgärder som vidtagits för att förbättra tillgången till dricksvatten och främja dess användning i enlighet med artikel 16, och om hur stor andel av medlemsstatens befolkning som har tillgång till dricksvatten; detta inbegriper inte vatten som tappas på flaskor eller i behållare,

b) senast den 12 juli 2027 upprätta, och vart sjätte år därefter uppdatera, ett dataset som innehåller information om den riskbedömning och den riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter som utförts i enlighet med artikel 8 samt senast den 12 januari 2029 upprätta, och vart sjätte år därefter uppdatera, ett dataset som innehåller information om den riskbedömning avseende fastighetsinstallationer som utförts i enlighet med artikel 10, inbegripet

i) information om tillrinningsområden för uttagspunkter enligt artikel 8.2 första stycket a,

ii) resultaten av den övervakning som utförts enligt artiklarna 8.2 första stycket c och 10.1 första stycket b, och

iii) kortfattad information om åtgärder som har vidtagits enligt artiklarna 8.4, 10.2 och 10.3, inbegripet information om den typ av åtgärder som vidtagits och framstegen inom ramen för artikel 10.3 f,

c) upprätta och därefter årligen uppdatera ett dataset som innehåller övervakningsresultat, i fall av överskridanden av de parametervärden som anges i delarna A och B i bilaga I, insamlade i enlighet med artiklarna 9 och 13 samt information om de avhjälpande åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 14,

d) upprätta och därefter årligen uppdatera ett dataset som innehåller information om dricksvattenrelaterade incidenter som har orsakat en potentiell risk för människors hälsa, oberoende av om ett bristande iakttagande av parametervärdena har förelegat, varat i mer än tio dagar i rad och drabbat minst 1 000 personer, inbegripet orsakerna till dessa incidenter och avhjälpande åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 14, och

e) upprätta och därefter årligen uppdatera ett dataset som innehåller information om alla undantag som beviljats i enlighet med artikel 15.1, inbegripet den information som föreskrivs i artikel 15.2.

Om möjligt ska rumsliga datatjänster enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2007/2/EG användas för att presentera de dataset som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kommissionen, EEA och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar har tillgång till de dataset som avses i punkt 1.

3. EEA ska regelbundet eller på begäran av kommissionen offentliggöra och uppdatera en unionsomfattande översikt på grundval av de data som samlats in av medlemsstaterna.

Den unionsomfattande översikten ska, beroende på vad som är lämpligt, omfatta indikatorer för detta direktivs utfall, resultat och effekter, unionsomfattande översiktskartor och medlemsstaternas översiktsrapporter.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer formatet för den information som ska lämnas i enlighet med punkterna 1 och 3 och på vilket sätt den ska presenteras, inbegripet detaljerade krav avseende de indikatorer, de unionsomfattande översiktskartor och de översiktsrapporter för medlemsstaterna som avses i punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.

5. Medlemsstaterna får avvika från denna artikel med hänvisning till något av de skäl som anges i artikel 13.1 i direktiv 2007/2/EG.

Artikel 19

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast den 12 januari 2035 göra en utvärdering av detta direktiv. Utvärderingen ska bland annat baseras på följande faktorer:

a) De erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv.

b) De dataset från medlemsstaterna som upprättats i enlighet med artikel 18.1 och de unionsomfattande översikter som sammanställts av EEA i enlighet med artikel 18.3.

c) Relevanta vetenskapliga, analytiska och epidemiologiska data.

d) WHO:s rekommendationer, om de är tillgängliga.

2. Inom ramen för utvärderingen ska kommissionen särskilt uppmärksamma följande aspekter:

a) Den riskbaserade metoden enligt artikel 7.

b) Bestämmelserna om tillgång till dricksvatten i artikel 16.

c) Bestämmelserna om den information som ska lämnas till allmänheten enligt artikel 17 och bilaga IV.

3. Kommissionen ska senast den 12 januari 2029, och därefter när så är lämpligt, förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om det potentiella hot mot dricksvattenkällor som är förknippat med mikroplaster, läkemedel och, om så är nödvändigt, andra nya förorenande ämnen samt relevanta därmed förknippade potentiella hälsorisker.

Artikel 20

Översyn och ändring av bilagorna

1. Minst vart femte år ska kommissionen se över bilagorna I och II mot bakgrund av vetenskapliga och tekniska framsteg liksom mot bakgrund av medlemsstaternas riskbaserade metod för vattensäkerhet som finns i de dataset som upprättats enligt artikel 18, och den ska där så är lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av detta direktiv.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 för att ändra bilaga III vid behov, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 för att ändra parametervärdet för bisfenol A i del B i bilaga I i den mån som detta är nödvändigt för att anpassa det till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, väsentligen på grundval av Efsas pågående översyn.

Artikel 21

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.3, 11.5, 11.8, 11.11, 13.6 och 20.2 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 12 januari 2021. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.3, 11.5, 11.8, 11.11, 13.6 och 20.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.3, 11.5, 11.8, 11.11, 13.6 och 20.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 22

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 23

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen senast den 12 januari 2023 anmäla dessa regler och åtgärder samt eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 24

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 12 januari 2023 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–18 och 23 samt bilagorna I–V. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Övergångsperiod

1. Medlemsstaterna ska senast den 12 januari 2026 vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dricksvatten är förenligt med de parametervärden som anges i del B i bilaga I för bisfenol A, klorat, klorit, halogenerade ättiksyror, mikrocystin-LR, PFAS totalt, summan av PFAS samt uran.

2. Till och med den 12 januari 2026 ska vattenleverantörerna inte vara skyldiga att övervaka dricksvattnet i enlighet med artikel 13 för de parametrar som anges i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 26

Upphävande

1. Direktiv 98/83/EG, i dess lydelse enligt de akter som anges i del A i bilaga VI upphör att gälla med verkan från och med den 13 januari 2023, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga VI.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

2. Undantag som beviljats av medlemsstater i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 98/83/EG och som fortfarande är tillämpliga den 12 januari 2023 ska fortsätta att vara tillämpliga under hela sin löptid. De får förnyas i enlighet med artikel 15 i det här direktivet endast när ett andra undantag ännu inte har beviljats. Rätten att hos kommissionen begära ett tredje undantag i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 98/83/EG ska fortsätta att gälla för varje andra undantag som fortfarande är tillämpligt den 12 januari 2021.

Artikel 27

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 28

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

MINIMIKRAV FÖR PARAMETERVÄRDEN SOM ANVÄNDS FÖR BEDÖMNING AV KVALITETEN PÅ DRICKSVATTEN

Del A

Mikrobiologiska parametrar

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Intestinala enterokocker	0	antal/100 ml	För vatten som tappats på flaskor eller behållare är enheten antal/250 ml
Escherichia coli (E. coli)	0	antal/100 ml	För vatten som tappats på flaskor eller behållare är enheten antal/250 ml

Del B

Kemiska parametrar

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Akrylamid	0,10	µg/l	Parametervärdet 0,10 µg/l avser resthalten av monomeren i vattnet beräknad enligt specifikationer om maximal migration från motsvarande polymer i kontakt med vattnet.
Antimon	10	µg/l	
Arsenik	10	µg/l	
Bensen	1,0	µg/l	
Bens(a)pyren	0,010	µg/l	
Bisfenol A	2,5	µg/l	
Bor	1,5	mg/l	Parametervärdet 2,4 mg/l ska tillämpas när avsaltat vatten är den huvudsakliga vattentäkten för det berörda försörjningssystemet eller i regioner där de geologiska förhållandena kan leda till höga nivåer av bor i grundvattnet.
Bromat	10	µg/l	
Kadmium	5,0	µg/l	
Klorat	0,25	mg/l	Parametervärdet 0,70 mg/l ska tillämpas när en desinfektionsmetod som genererar klorat, särskilt klordioxid, används för desinfektion av dricksvatten. Medlemsstaterna ska om möjligt, utan att desinfektionen äventyras, sträva efter ett lägre värde. Denna parameter ska mätas endast om sådana desinfektionsmetoder används.
Klorit	0,25	mg/l	Parametervärdet 0,70 mg/l ska tillämpas när en desinfektionsmetod som genererar klorit, särskilt klordioxid, används för desinfektion av dricksvatten. Medlemsstaterna ska om möjligt, utan att desinfektionen äventyras, sträva efter ett lägre värde. Denna parameter ska mätas endast om sådana desinfektionsmetoder används.

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Krom	25	µg/l	Parametervärdet 25 µg/l ska iakttas senast den 12 januari 2036. Parametervärdet för krom till och med den dagen ska vara 50 µg/l.
Koppar	2,0	mg/l	
Cyanid	50	µg/l	
1,2-dikloretan	3,0	µg/l	
Epiklorhydrin	0,10	µg/l	Parametervärdet 0,10 µg/l avser resthalten av monomeren i vattnet beräknad enligt specifikationer om maximal migration från motsvarande polymer i kontakt med vattnet.
Fluorid	1,5	mg/l	
Halogenerade ättiksyror (HAA)	60	µg/l	Denna parameter ska mätas endast när desinfektionsmetoder som kan generera HAA används för desinfektion av dricksvatten. Det är summan av följande fem representativa ämnen: monoklor-, diklor- och triklorättiksyra samt mono- och dibromättiksyra.
Bly	5	µg/l	Parametervärdet 5 µg/l ska iakttas senast den 12 januari 2036. Parametervärdet för bly till och med den dagen ska vara 10 µg/l.
			Efter den dagen ska parametervärdet 5 µg/l iakttas åtminstone vid förbindelsepunkten till fastighetsinstallationen. Vid tillämpning av artikel 11.2 första stycket b ska parametervärdet 5 µg/l i kranen tillämpas.
Kvicksilver	1,0	µg/l	
Mikrocystin-LR	1,0	µg/l	Denna parameter ska endast mätas i händelse av potentiella blomningar i vattentäkten (ökande cyanobakteriell celltäthet eller blomningspotential).
Nickel	20	µg/l	

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Nitrat	50	mg/l	Medlemsstaterna ska säkerställa att villkoret [nitrat]/50 + [nitrit]/3 ≤ 1, där hakparenteserna avser koncentrationerna i mg/l för nitrat (NO_3) och nitrit (NO_2), iakttas och att parametervärdet 0,10 mg/l för nitriter iakttas efter vattenberedningen.
Nitrit	0,50	mg/l	Medlemsstaterna ska säkerställa att villkoret [nitrat]/50 + [nitrit]/3 ≤ 1, där hakparenteserna avser koncentrationerna i mg/l för nitrat (NO_3) och nitrit (NO_2), iakttas och att parametervärdet 0,10 mg/l för nitriter iakttas efter vattenberedningen.
Pesticider	0,10	µg/l	Med *pesticider* avses — organiska insekticider, — organiska herbicider, — organiska fungicider, — organiska nematocider, — organiska akaricider, — organiska algicider, — organiska rodenticider, — organiska slembekämpningsmedel, — likartade produkter (bland annat tillväxtreglerande medel), och deras metaboliter enligt definitionen i artikel 3.32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ([1]), som anses relevanta för dricksvatten. En metabolit av en pesticid ska anses relevant för dricksvatten om det finns skäl att anse att den har inneboende egenskaper som är jämförbara med dem i det ursprungliga ämnet i fråga om pesticidens specifika effekt eller att antingen den eller dess omvandlingsprodukter genererar en hälsorisk för konsumenterna.
			Parametervärdet 0,10 µg/l ska gälla för varje enskild pesticid. När det gäller aldrin, dieldrin, heptaklor och heptaklorepoxid ska parametervärdet vara 0,030 µg/l.

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
			Medlemsstaterna ska fastställa ett riktvärde för hanteringen av förekomsten av icke-relevanta metaboliter av pesticider i dricksvatten. Endast pesticider som sannolikt förekommer i en viss vattentäkt behöver övervakas. På grundval av de data som medlemsstaterna har rapporterat in får kommissionen upprätta en databas över pesticider och deras relevanta metaboliter med beaktande av deras eventuella förekomst i dricksvatten.
Pesticider totalt	0,50	µg/l	”Pesticider totalt” avser summan av alla enskilda pesticider, enligt definitionen i raden ovan, som påvisas och kvantifieras vid övervakningsförfarandet.
PFAS totalt	0,50	µg/l	”PFAS totalt” avser summan av alla per- och polyfluoralkylerade ämnen. Detta parametervärde ska tillämpas först då tekniska riktlinjer för övervakning av denna parameter har utvecklats i enlighet med artikel 13.7. Medlemsstaterna får sedan besluta att använda antingen en av eller båda parametrarna ”PFAS totalt” eller ”Summan av PFAS”.
Summan av PFAS	0,10	µg/l	”Summan av PFAS” avser summan av alla per- och polyfluoralkylerade ämnen som anses vara problematiska när det gäller dricksvatten och som anges i del B punkt 3 i bilaga III. Detta är en undergrupp av ”PFAS totalt”-ämnen som innehåller en perfluoralkylerad molekyldel med tre eller fler kolatomer (dvs. –CnF2n–, n ≥ 3) eller en perfluoroalkyletermolekyldel med två eller fler kolatomer (dvs. –CnF2nOCmF2m–, n och m ≥ 1).
Polycykliska aromatiska kolväten	0,10	µg/l	Summan av koncentrationerna av följande specificerade föreningar: benso(b)fluoranten, benso(k)fluoranten, benso(ghi)perylen och indeno(1,2,3-cd)pyren.
Selen	20	µg/l	Parametervärdet 30 µg/l ska tillämpas i regioner där de geologiska förhållandena kan leda till höga nivåer av selen i grundvattnet.

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Tetrakloreten och trikloreten	10	µg/l	Summan av koncentrationerna av dessa två parametrar.
Trihalometaner totalt	100	µg/l	Medlemsstaterna ska om möjligt, utan att desinfektionen äventyras, sträva efter ett lägre parametervärde. Det är summan av koncentrationerna av följande specificerade föreningar: kloroform, bromoform, dibromklormetan och bromdiklormetan.
Uran	30	µg/l	
Vinylklorid	0,50	µg/l	Parametervärdet 0,50 µg/l avser resthalten av monomeren i vattnet beräknad enligt specifikationer om maximal migration från motsvarande polymer i kontakt med vattnet.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

Del C

Indikatorparametrar

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Aluminium	200	µg/l	
Ammonium	0,50	mg/l	
Klorid	250	mg/l	Vattnet bör inte vara korrosivt.
Clostridium perfringens, inbegripet sporer	0	antal/100 ml	Denna parameter ska mätas om riskbedömningen indikerar att det är lämpligt att göra detta.
Färg	Godtagbart för konsumenterna och ingen onormal förändring		
Konduktivitet	2 500	µS cm^{-1} vid 20 °C	Vattnet bör inte vara aggressivt.
Vätejonkoncentration	≥ 6,5 och ≤ 9,5	pH-enheter	Vattnet bör inte vara aggressivt. För icke kolsyrat vatten som tappas på flaskor eller behållare får minimivärdet sänkas till 4,5 pH-enheter. För vatten som tappas på flaskor eller behållare och som är naturligt rikt på eller som på konstgjord väg berikats med koldioxid får minimivärdet vara lägre.
Järn	200	µg/l	
Mangan	50	µg/l	
Lukt	Godtagbart för konsumenterna och ingen onormal förändring		
Oxiderbarhet	5,0	mg/l O_2	Denna parameter behöver inte mätas om parametern TOC analyseras.
Sulfat	250	mg/l	Vattnet bör inte vara korrosivt.
Natrium	200	mg/l	
Smak	Godtagbart för konsumenterna och ingen onormal förändring		
Antal mikroorganismer vid 22 °C	Ingen onormal förändring		
Koliforma bakterier	0	antal/100 ml	För vatten som tappats på flaskor eller behållare är enheten antal/250 ml.
Totalt organiskt kol (TOC)	Ingen onormal förändring		Denna parameter behöver inte mätas för täkter med mindre vattenuttag än 10 000 m^3/dag.

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Turbiditet	Godtagbart för konsumenterna och ingen onormal förändring		

Vattnet bör inte vara aggressivt eller korrosivt. Det gäller särskilt vatten som är under beredning (demineralisering, avhärdning, membranfiltrering och omvänd osmos, etc.).

När dricksvatten härrör från beredning som väsentligen demineraliserar eller avhärdar vatten kan kalcium och magnesiumsalt tillsättas för att efterbehandla vattnet och därmed minska eventuella negativa hälsoeffekter, liksom att minska vattnets korrosiva eller aggressiva egenskaper och förbättra smaken. Lägsta koncentrationer av kalcium och magnesium eller totalt upplöst material i avhärdat eller demineraliserat vatten kan fastställas med beaktande av egenskaperna hos vatten som genomgår dessa processer.

Del D

Relevanta parametrar för riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Legionella	< 1 000	Kolonibildande enheter/l	Detta parametervärde fastställs för tillämpning av artiklarna 10 och 14. Åtgärder som föreskrivs i de artiklarna kan även övervägas när värdet är under parametervärdet, t.ex. vid infektioner och sjukdomsutbrott. I dessa fall bör smittkällan bekräftas och arten av *Legionella* bör identifieras.
Bly	10	µg/l	Detta parametervärde fastställs för tillämpning av artiklarna 10 och 14. Medlemsstaterna bör göra sitt bästa för att uppnå det lägre värdet 5 µg/l senast den 12 januari 2036.

BILAGA II

ÖVERVAKNING

Del A

Allmänna mål och övervakningsprogram för dricksvatten

1. Övervakningsprogram för dricksvatten som upprättas i enlighet med artikel 13.2 ska

   a) verifiera att befintliga åtgärder som ska kontrollera riskerna för människors hälsa i vattenförsörjningskedjan från uttagsområdet via beredning och lagring till distribution är effektiva och att dricksvattnet vid den punkt där värdena ska iakttas är hälsosamt och rent,

   b) ge information om kvaliteten på dricksvatten för att visa att skyldigheterna enligt artikel 4 och de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5 iakttas,

   c) identifiera de lämpligaste sätten att begränsa risker för människors hälsa.

2. Övervakningsprogram som upprättas enligt artikel 13.2 ska innefatta en av, eller en kombination av, följande åtgärder:

   a) Insamling och laboratorieanalys av separata vattenprov.

   b) Mätningar registrerade i en kontinuerlig övervakningsprocess.

   Övervakningsprogram får dessutom bestå av

   a) inspektioner av rapporter om utrustningens funktionalitet och underhållsstatus,

   b) inspektioner av uttagsområdet och av infrastrukturen för beredning, lagring och distribution, utan att det påverkar övervakningskraven i artikel 8.2 första stycket c och artikel 10.1 första stycket b.

3. Övervakningsprogrammen ska också innefatta ett program för operativ övervakning som ger snabb insyn i driftsprestanda och vattenkvalitetsproblem och som möjliggör snabba och i förväg planerade avhjälpande åtgärder. Sådana program för operativ övervakning ska vara försörjningsspecifika, med beaktande av resultaten av identifieringen av faror och farliga händelser och riskbedömningen avseende försörjningssystemet, och avsedda att bekräfta att alla kontrollåtgärder i samband med uttag, beredning, distribution och lagring är effektiva.

   Programmet för operativ övervakning ska innefatta övervakning av parametern ”turbiditet vid vattenverket” i syfte att regelbundet kontrollera effektiviteten i den fysiska reningen genom filtrering, i enlighet med de referensvärden och frekvenser som anges i följande tabell (gäller inte grundvattentäkter där turbiditeten orsakas av järn och mangan):

Operativ parameter	Referensvärde
Turbiditet vid vattenverket	0,3 NTU i 95 % av proven, varav inget får överskrida 1 NTU
Distribuerad eller producerad volym (m^3) vatten per dag i ett vattenförsörjningsområde	Minimifrekvens för provtagning och analys
≤ 1 000	Varje vecka
> 1 000 till ≤ 10 000	Varje dag
> 10 000	Kontinuerligt

Programmet för operativ övervakning ska också innefatta övervakning av följande parametrar i råvatten i syfte att kontrollera beredningsprocessernas effektivitet mot mikrobiologiska risker:

Operativ parameter	Referensvärde	Enhet	Anmärkningar
Somatiska kolifager	50 (för råvatten)	Plackbildande enheter (PFU)/100 ml	Denna parameter ska mätas om riskbedömningen indikerar att det är nödvändigt att göra detta. Om den påträffas i råvatten i koncentrationer > 50 PFU /100 ml bör den analyseras efter vissa steg i vattenberedningsprocessen så att det går att fastställa log-reduktion genom befintliga barriärer och bedöma huruvida risken för att patogena virus inte elimineras är tillräckligt under kontroll.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att övervakningsprogrammen ses över kontinuerligt och att de uppdateras eller bekräftas minst vart sjätte år.

Del B

Parametrar och provtagningsfrekvenser

1. Förteckning över parametrar

Grupp A

Följande parametrar (grupp A) ska övervakas i enlighet med de övervakningsfrekvenser som anges i punkt 2 tabell 1:

a) *Escherichia coli* (*E. coli*), intestinala enterokocker, koliforma bakterier, antal mikroorganismer vid 22 °C, färg, turbiditet, smak, lukt, pH och konduktivitet.

b) Andra parametrar som bedöms som relevanta i övervakningsprogrammet, i enlighet med artikel 5.3 och, där det är relevant, genom en riskbedömning avseende försörjningssystemet enligt artikel 9 och del C i denna bilaga.

Under vissa omständigheter ska följande parametrar läggas till grupp A-parametrarna:

a) Ammonium och nitrit, om kloraminbehandling används.

b) Aluminium och järn, om de används som vattenberedningskemikalier.

Escherichia coli (*E. Coli*) och intestinala enterokocker betraktas som ”centrala parametrar” och deras övervakningsfrekvenser får inte bli föremål för en minskning på grund av en riskbedömning avseende försörjningssystemet i enlighet med artikel 9 och del C i denna bilaga. De ska alltid övervakas med minst de frekvenser som anges i punkt 2 tabell 1.

Grupp B

För att fastställa huruvida alla parametervärden som anges i detta direktiv iakttas ska alla andra parametrar som inte analyseras inom grupp A och som fastställs i enlighet med artikel 5, förutom parametrarna i del D i bilaga I, övervakas med minst de frekvenser som anges i punkt 2 tabell 1, såvida inte en annan provtagningsfrekvens fastställs på grundval av en riskbedömning avseende försörjningssystemet som utförts i enlighet med artikel 9 och del C i den här bilagan.

2. Provtagningsfrekvenser

Tabell 1. Minimifrekvens för provtagning och analys för övervakning av parametervärden

<table>
<tr><th colspan="2">Distribuerad eller producerad vattenvolym per dag inom ett vattenförsörjningsområde (se anm. 1 och 2) m³</th><th>Grupp A-parameter antal prov per år</th><th>Grupp B-parameter antal prov per år</th></tr>
<tr><td></td><td>< 10</td><td>> 0 (se anm. 4)</td><td>> 0 (se anm. 4)</td></tr>
<tr><td>≥ 10</td><td>≤ 100</td><td>2</td><td>1 (se anm. 5)</td></tr>
<tr><td>> 100</td><td>≤ 1 000</td><td>4</td><td>1</td></tr>
<tr><td>> 1 000</td><td>≤ 10 000</td><td rowspan="3">4 för de första 1 000 m³/d + 3 för varje ytterligare 1 000 m³/d och del därav beräknat på den totala volymen (se anm. 3)</td><td>1 för de första 1 000 m³/d + 1 för varje ytterligare 4 500 m³/d och del därav beräknat på den totala volymen (se anm. 3)</td></tr>
<tr><td>> 10 000</td><td>≤ 100 000</td><td>3 för de första 10 000 m³/d + 1 för varje ytterligare 10 000 m³/d och del därav beräknat på den totala volymen (se anm. 3)</td></tr>
<tr><td>> 100 000</td><td></td><td>12 för de första 100 000 m³/d + 1 för varje ytterligare 25 000 m³/d och del därav beräknat på den totala volymen (se anm. 3)</td></tr>
</table>

Anm.: 1: Ett vattenförsörjningsområde är ett geografiskt avgränsat område inom vilket dricksvatten kommer från en eller flera vattentäkter, och inom vilket vattenkvaliteten kan anses vara i stort sett enhetlig.

Anm.: 2: Volymerna beräknas som ett medelvärde under ett kalenderår. För fastställelse av minimifrekvensen får antalet invånare i ett vattenförsörjningsområde användas i stället för vattenvolymen, varvid antas att vattenförbrukningen är 200 l per dag och person.

Anm.: 3: Den angivna frekvensen beräknas enligt följande: t.ex. 4 300 m^3/d = 16 prov för grupp A-parametrar (fyra för de första 1 000 m^3/d + 12 för de ytterligare 3 300 m^3/d).

Anm.: 4: Vad gäller vattenleverantörer som inte har beviljats ett undantag enligt artikel 3.3 b ska medlemsstaterna fastställa en minimifrekvens för provtagning för grupp A- respektive grupp B-parametrar, under förutsättning att centrala parametrar övervakas minst en gång per år.

Anm.: 5: Medlemsstaterna får minska provtagningsfrekvensen förutsatt att alla parametrar som fastställs i enlighet med artikel 5 övervakas minst en gång vart sjätte år och övervakas i fall då en ny vattentäkt integreras i vattenförsörjningssystemet, eller då ändringar av vattenförsörjningssystemet görs vilka kan förväntas medföra en negativ effekt på kvaliteten på vatten.

Del C

Riskbedömning och riskhantering avseende försörjningssystemet

1. På grundval av resultatet av riskbedömningen avseende försörjningssystemet enligt artikel 9 ska förteckningen över parametrar som beaktas vid övervakningen utvidgas och provtagningsfrekvenserna i del B ökas, i fall då något av följande villkor är uppfyllt:

   a) Förteckningen över parametrar eller frekvenser i denna bilaga är inte tillräcklig för att uppfylla de skyldigheter som åläggs genom artikel 13.1.

   b) Ytterligare övervakning behövs för tillämpning av artikel 13.5.

   c) Det är nödvändigt för den verifikation som anges i del A punkt 1 a.

   d) Det är nödvändigt att öka provtagningsfrekvensen enligt artikel 8.4 första stycket a.

2. Till följd av en riskbedömning avseende försörjningssystemet får förteckningen över parametrar som beaktas vid övervakningen och de provtagningsfrekvenser som fastställs i del B minskas om alla följande villkor är uppfyllda:

   a) Provtagningsplatsen och provtagningsfrekvensen ska fastställas i förhållande till parameterns ursprung samt koncentrationens variation och långsiktiga trend, med beaktande av artikel 6.

   b) Vad gäller minskning av minimifrekvensen för provtagning för en parameter ska samtliga resultat från prov som samlats in med regelbundna intervall under minst tre år från provtagningsplatser som är representativa för hela vattenförsörjningsområdet vara lägre än 60 % av parametervärdet.

   c) Vad gäller borttagande av en parameter från förteckningen över parametrar som ska övervakas ska samtliga resultat från prov som samlats in med regelbundna intervall under minst tre år från provtagningsplatser som är representativa för hela vattenförsörjningsområdet vara lägre än 30 % av parametervärdet.

   d) Vad gäller borttagande av en parameter från förteckningen över parametrar som ska övervakas ska beslutet baseras på resultatet av riskbedömningen, som beaktar resultaten av övervakningen av dricksvattentäkter och bekräftar att människors hälsa skyddas från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar i dricksvatten, i enlighet med artikel 1.

   e) Vad gäller minskning av provtagningsfrekvensen för en parameter eller för borttagande av en parameter från förteckningen över parametrar som ska övervakas ska riskbedömningen bekräfta att ingen faktor som rimligen kan förutses kan förväntas försämra kvaliteten på dricksvattnet.

   Om övervakningsresultat som visar att villkoren i punkt 2 b–e är uppfyllda är tillgängliga redan den 12 januari 2021 får dessa övervakningsresultat, från och med den dagen, användas för att anpassa övervakningen efter riskbedömningen avseende försörjningssystemet.

   Om anpassningar av övervakningen redan har genomförts efter riskbedömningen avseende försörjningssystemet i enlighet med bland annat del C i bilaga II till direktiv 98/83/EG får medlemsstaterna ge möjlighet att bekräfta deras giltighet utan att kräva övervakning i enlighet med punkt 2 b och c under en ytterligare period på minst tre år från provtagningsplatser som är representativa för hela vattenförsörjningsområdet.

Del D

Provtagningsmetoder och provtagningsplatser

1. Provtagningsplatserna ska fastställas på ett sätt som säkerställer överensstämmelse med artikel 6.1. När det rör sig om ett distributionsnät får en medlemsstat ta prover inom vattenförsörjningsområdet eller vid vattenberedningen i fråga om vissa parametrar om det kan visas att det inte skulle ske någon negativ förändring av det uppmätta värdet av de berörda parametrarna. Antalet prov ska i möjligaste mån fördelas lika över tid och rum.

2. Provtagning vid den punkt där värdena ska iakttas ska uppfylla följande krav:

   a) Provtagning för att fastställa iakttagande av vissa kemiska parametrar, framför allt koppar, bly och nickel, ska ske vid hushållskranar utan föregående spolning. Ett prov på en liter ska tas vid en slumpmässig tidpunkt under dagen. Som ett alternativ får medlemsstaterna tillämpa provtagning av vatten som varit stillastående under en bestämd tid som bättre motsvarar deras nationella situation, såsom konsumenternas veckointag, under förutsättning att detta, på vattenförsörjningsområdesnivå, inte leder till färre fall av bristande iakttagande än provet taget under en slumpmässig tidpunkt under dagen.

   b) Provtagning för att fastställa iakttagande av mikrobiologiska parametrar vid den punkt där värdena ska iakttas ska ske och hanteras i enlighet med EN ISO 19458, provtagningssyfte B.

3. Prover avseende *Legionella* i fastighetsinstallationer ska tas på platser där det finns risk för spridning av *Legionella*, på platser som är representativa för en systemisk exponering för *Legionella*, eller både och. Medlemsstaterna ska fastställa riktlinjer för provtagningsmetoderna för *Legionella*.

4. Provtagning i distributionsnät, med undantag för provtagning i hushållskranar, ska ske i enlighet med ISO 5667–5. I fråga om mikrobiologiska parametrar ska prover i distributionsnätet tas och hanteras i enlighet med EN ISO 19458, provtagningssyfte A.

BILAGA III

SPECIFIKATIONER FÖR PARAMETERANALYS

Medlemsstaterna ska se till att de analysmetoder som används för övervakning och för att visa iakttagande av detta direktiv, med undantag för turbiditet, valideras och dokumenteras i enlighet med EN ISO/IEC 17025, eller andra likvärdiga internationellt erkända standarder. Medlemsstaterna ska se till att laboratorier eller parter som kontrakteras av laboratorier tillämpar kvalitetsstyrningssystem i enlighet med EN ISO/IEC 17025 eller andra likvärdiga internationellt erkända standarder.

I syfte att bedöma likvärdigheten mellan alternativa metoder och de metoder som anges i denna bilaga får medlemsstaterna använda standarden EN ISO 17994, som har fastställts som standard för mikrobiologiska metoders likvärdighet, eller standarden EN ISO 16140 eller andra liknande internationellt erkända protokoll i syfte att fastställa likvärdigheten mellan metoder som baseras på andra principer än odling, vilka inte omfattas av EN ISO 17994.

Om det inte finns någon analysmetod som uppfyller prestandakraven i del B, ska medlemsstaterna se till att övervakning sker med hjälp av bästa tillgängliga teknik som inte medför orimliga kostnader.

Del A

Mikrobiologiska parametrar för vilka analysmetoder anges

Analysmetoderna för mikrobiologiska parametrar är följande:

a) *Escherichia coli* (*E. coli*) och koliforma bakterier (EN ISO 9308–1 eller EN ISO 9308–2).

b) Intestinala enterokocker (EN ISO 7899–2).

c) Antal mikroorganismer eller antal heterotrofa bakterier vid 22 °C (EN ISO 6222).

d) *Clostridium perfringens* inbegripet sporer (EN ISO 14189).

e) *Legionella* (EN ISO 11731 för överensstämmelse med värdet i del D i bilaga I);

för riskbaserad verifikationsövervakning och som komplement till odlingsmetoder kan dessutom andra metoder, såsom ISO/TS 12869, snabba odlingsmetoder, icke-odlingsbaserade metoder samt molekylbaserade metoder, särskilt qPCR, användas.

f) Somatiska kolifager;

för operativ övervakning kan del A i bilaga II, EN ISO 10705–2 och EN ISO 10705–3 användas.

Del B

Kemiska parametrar och indikatorparametrar för vilka prestandakrav anges

1. Kemiska parametrar och indikatorparametrar

I fråga om de parametrar som anges i tabell 1 i denna bilaga ska den analysmetod som används åtminstone kunna mäta koncentrationer som är lika med parametervärdet med en kvantifieringsgräns, enligt definitionen i artikel 2.2 i kommissionens direktiv 2009/90/EG ([1]), på 30 % eller mindre av det relevanta parametervärdet och en mätosäkerhet enligt tabell 1 i denna bilaga. Resultatet ska uttryckas med minst samma antal signifikanta siffror som för det parametervärde som avses i delarna B och C i bilaga I till det här direktivet.

Den mätosäkerhet som fastställs i tabell 1 ska inte användas som ytterligare tolerans för de parametervärden som anges i bilaga I.

Tabell 1. Prestandakrav för ”Mätosäkerhet”

Parametrar	Mätosäkerhet (se anm. 1) % av parametervärdet (utom för pH)	Anmärkningar
Aluminium	25	
Ammonium	40	
Akrylamid	30	
Antimon	40	
Arsenik	30	
Bens(a)pyren	50	Se anm. 2
Bensen	40	
Bisfenol A	50	
Bor	25	
Bromat	40	
Kadmium	25	
Klorid	15	
Klorat	40	
Klorit	40	
Krom	30	
Koppar	25	
Cyanid	30	Se anm. 3
1,2-dikloretan	40	
Epiklorhydrin	30	
Fluorid	20	
HAA	50	
Vätejonkoncentration pH	0,2	Se anm. 4

([1]) Kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus (EUT L 201, 1.8.2009, s. 36).

Parametrar	Mätosäkerhet (se anm. 1) % av parametervärdet (utom för pH)	Anmärkningar
Järn	30	
Bly	30	
Mangan	30	
Kvicksilver	30	
Mikrocystin-LR	30	
Nickel	25	
Nitrat	15	
Nitrit	20	
Oxiderbarhet	50	Se anm. 5
Pesticider	30	Se anm. 6
PFAS	50	
Polycykliska aromatiska kolväten	40	Se anm. 7
Selen	40	
Natrium	15	
Sulfat	15	
Tetrakloreten	40	Se anm. 8
Trikloreten	40	Se anm. 8
Trihalometaner – totalt	40	Se anm. 7
Totalt organiskt kol (TOC)	30	Se anm. 9
Turbiditet	30	Se anm. 10
Uran	30	
Vinylklorid	50	

2. Anmärkningar till tabell 1

Anm.: 1: Mätosäkerhet är en icke-negativ parameter som karakteriserar spridningen av de storhetsvärden som tilldelas en mätstorhet på grundval av den information som används. Prestandakravet för mätosäkerhet (k = 2) är procentandelen av det parametervärde som anges i tabellen eller ett strängare värde. Mätosäkerheten ska uppskattas på parametervärdenivå, om inte annat anges.

Anm.: 2: Om värdet på mätosäkerheten inte kan iakttas, bör bästa tillgängliga teknik väljas (upp till 60 %).

Anm.: 3: Denna metod bestämmer total cyanid i samtliga former.

Anm.: 4: Värdet för mätosäkerhet uttrycks i pH-enheter.

Anm.: 5: Referensmetod: EN ISO 8467.

Anm.: 6: Prestandakraven för enskilda pesticider anges som indikation. Värden för mätosäkerhet så låga som 30 % kan uppnås för flera pesticider, medan högre värden upp till 80 % får tillåtas för ett antal pesticider.

Anm.: 7: Prestandakraven är tillämpliga på enskilda ämnen specificerade till 25 % av parametervärdet i del B i bilaga I.

Anm.: 8: Prestandakraven är tillämpliga på enskilda ämnen specificerade till 50 % av parametervärdet i del B i bilaga I.

Anm.: 9: Mätosäkerheten bör bestämmas på nivån 3 mg/l av totalt organiskt kol (TOC). Riktlinjerna EN 1484 för bestämning av TOC och löst organiskt kol (DOC) ska användas för specificering av testmetodens osäkerhet.

Anm.: 10: Mätosäkerheten bör bestämmas på nivån 1,0 NTU (*nephelometric turbidity units*) i enlighet med EN ISO 7027 eller en annan likvärdig standardmetod.

3. Summan av PFAS

Följande ämnen ska analyseras på grundval av de tekniska riktlinjer som har utarbetats i enlighet med artikel 13.7:

— Perfluorbutansyra (PFBA)

— Perfluorpentansyra (PFPA)

— Perfluorhexansyra (PFHxA)

— Perfluorheptansyra (PFHpA)

— Perfluoroktansyra (PFOA)

— Perfluornonansyra (PFNA)

— Perfluordekansyra (PFDA)

— Perfluorundekansyra (PFUnDA)

— Perfluordodekansyra (PFDoDA)

— Perfluortridekansyra (PFTrDA)

— Perfluorbutansulfonsyra (PFBS)

— Perfluorpentansulfonsyra (PFPS)

— Perfluorhexansulfonsyra (PFHxS)

— Perfluorheptansulfonsyra (PFHpS)

— Perfluoroktansulfonsyra (PFOS)

— Perfluornonansulfonsyra (PFNS)

— Perfluordekansulfonsyra (PFDS)

— Perfluorundekansulfonsyra

— Perfluordodekansulfonsyra

— Perfluortridekansulfonsyra

Dessa ämnen ska övervakas när det vid den riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter som utförs i enlighet med artikel 8 konstateras att dessa ämnen sannolikt förekommer i en viss vattentäkt.

BILAGA IV

INFORMATION TILL ALLMÄNHETEN

Informationen i följande punkter ska finnas tillgänglig för konsumenter på internet på ett användarvänligt och lämpligt sätt, och konsumenter får på motiverad begäran ges tillgång till denna information på annat sätt:

1. Identifiering av den relevanta vattenleverantören, det område och det antal personer som försörjs samt metoden för vattenproduktion, inbegripet allmän information om de typer av beredning och desinfektion av vatten som tillämpas; medlemsstaterna får avvika från detta krav i enlighet med artikel 13.1 i direktiv 2007/2/EG.
2. De senaste övervakningsresultaten för parametrar förtecknade i delarna A, B och C i bilaga I, inklusive övervakningsfrekvens tillsammans med det parametervärde som fastställts i enlighet med artikel 5; övervakningsresultaten får inte vara mer än ett år gamla, utom när den övervakningsfrekvens som fastställts i detta direktiv tillåter något annat.
3. Information om följande parametrar som inte anges i del C i bilaga I och deras värden:
   a) Hårdhet.
   b) Mineraler, anjoner/katjoner, lösta i vatten:
      — Kalcium Ca.
      — Magnesium Mg.
      — Kalium K.
4. Vid potentiell fara för människors hälsa som fastställts av behöriga myndigheter eller andra relevanta organ efter ett överskridande av de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5, information om den potentiella faran för människors hälsa och åtföljande råd avseende hälsa och förbrukning eller en hyperlänk som ger tillgång till sådan information.
5. Relevant information om riskbedömning avseende försörjningssystemet.
6. Rådgivning till konsumenter, inbegripet om hur vattenförbrukningen kan minskas, när så är lämpligt, hur vatten kan användas på ett ansvarsfullt sätt i enlighet med lokala förhållanden samt hur hälsorisker på grund av stillastående vatten kan undvikas.
7. För vattenleverantörer som tillhandahåller minst 10 000 m^3 per dag eller försörjer minst 50 000 personer, årlig information om följande:
   a) Vattensystemets övergripande prestanda i fråga om effektivitet och läckagenivåer, så snart den informationen finns tillgänglig och senast den dag som anges i artikel 4.3 andra stycket.
   b) Från vattenleverantören: vattenförsörjningens ägarstruktur.
   c) Om kostnaderna täcks genom ett avgiftssystem, information om strukturen för avgiften per kubikmeter vatten, inbegripet fasta och rörliga kostnader samt kostnader i samband med åtgärder enligt artikel 16, om sådana åtgärder har vidtagits av vattenleverantörerna.
   d) Om tillgängligt, en sammanfattning och statistik avseende de klagomål från konsumenter som mottagits av vattenleverantörerna avseende frågor som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv.
8. På motiverad begäran ska konsumenter ges tillgång till historiska data avseende information enligt punkterna 2 och 3 från upp till tio år bakåt i tiden, om sådana data finns tillgängliga, men inte tidigare än den 13 januari 2023.

BILAGA V

PRINCIPER FÖR FASTSTÄLLANDE AV METODER SOM AVSES I ARTIKEL 11

Grupper av material

1. Organiska material

Organiska material får endast bestå av

a) de utgångsämnen som anges i den europeiska positivlista över utgångsämnen som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 11.2 första stycket b, och

b) ämnen avseende vilka det inte är möjligt att ämnet och dess reaktionsprodukter förekommer på nivåer som överstiger 0,1 µg/l i dricksvatten, såvida inte ett strängare värde krävs för vissa ämnen med beaktande av deras toxicitet.

Organiska material ska testas i enlighet med tabell 1 i linje med testmetoder som anges i relevanta europeiska standarder eller – i avsaknad av sådana – en internationellt eller nationellt erkänd metod och ska uppfylla de däri angivna kraven. I detta syfte ska testresultaten vad gäller migration av ämnen räknas om till uppskattade nivåer i kranen.

2. Metalliska material

Endast metalliska material som finns med i den europeiska positivlista över sammansättningar som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 11.2 första stycket b får användas. De begränsningar som fastställs i den europeiska positivlistan i fråga om dessa materials sammansättning, deras användning för vissa produkter och användningen av dessa produkter ska iakttas.

Metalliska material ska testas i enlighet med tabell 1 i linje med testmetoder som anges i relevanta europeiska standarder eller – i avsaknad av sådana – en internationellt eller nationellt erkänd metod och ska uppfylla de däri angivna kraven.

3. Cementbaserade material

Cementbaserade material får endast bestå av en eller flera av följande:

a) Organiska beståndsdelar som anges i den europeiska positivlista över beståndsdelar som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 11.2 första stycket b.

b) Organiska beståndsdelar avseende vilka det inte finns någon möjlighet att beståndsdelarna och deras reaktionsprodukter förekommer på nivåer som överstiger 0,1 µg/l i dricksvatten.

c) Oorganiska beståndsdelar.

Cementbundna material ska testas i enlighet med tabell 1 i linje med testmetoder som anges i relevanta europeiska standarder eller – i avsaknad av sådana – en internationellt eller nationellt erkänd metod och ska uppfylla de däri angivna kraven. I detta syfte ska testresultaten vad gäller migration av ämnen räknas om till uppskattade nivåer i kranen.

4. Emaljer och keramiska material

Emaljer och keramiska material får endast bestå av utgångsämnen från den europeiska positivlista över sammansättningar som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 11.2 första stycket b, efter att det har gjorts en bedömning av de beståndsdelar som används i sammansättningen av dessa material.

Emaljer och keramiska material ska testas i enlighet med tabell 1 i linje med testmetoder som anges i relevanta europeiska standarder eller – i avsaknad av sådana – en internationellt eller nationellt erkänd metod och ska uppfylla de däri angivna kraven. I detta syfte ska testresultaten vad gäller migration av ämnen räknas om till uppskattade nivåer i kranen.

5. Undantag för bedömning av material som används i mindre och monterade komponenter

För monterade produkter ska mindre komponenter, delar och material beskrivas i detalj, och testningen ska reduceras i proportion till detta. I detta sammanhang avser *mindre* en grad av påverkan på kvaliteten på dricksvatten som inte kräver fullständig testning.

Tabell 1. Tester med anknytning till materialtyper

Kriterier	Organiska (se anm. 1)	Metalliska (se anm. 2)	Cementbaserade	Emaljer och keramiska material
Europeiska positivlistor				
Europeisk positivlista över utgångsämnen (organiska material)	X	N.N.	X	N.N.
Europeisk positivlista över godkända metalliska sammansättningar	N.N.	X	N.N.	N.N.
Europeisk positivlista över beståndsdelar för cementbaserade material	N.N.	N.N.	X	N.N.
Europeisk positivlista över sammansättningar för emaljer och keramiska material	N.N.	N.N.	N.N.	X
Organoleptiska tester				
Lukt och smak	X	N.N.	X	N.N.
Färg och turbiditet	X	N.N.	X	N.N.
Allmänna bedömningar beträffande hygien				
Läckage av totalt organiskt kol	X	N.N.	X	N.N.
Ytrester (metaller)	N.N.	X	N.N.	N.N.
Migrationstest				
Relevanta parametrar i detta direktiv	X	X	X	X
MTC_{tap} för ämnen på positivlistan	X	N.N.	X (se anm. 3)	N.N.
Oväntade ämnen (GC-MS)	X	N.N.	X (se anm. 3)	N.N.
Överensstämmelse med förteckningar över sammansättningar	N.N.	X	N.N.	X
Främjande av mikrobiell tillväxt	X	N.N.	X (se anm. 3)	N.N.

N.N.: Ej nödvändigt

MTCtap: Högsta tillåtna koncentration i kranen (antingen härrörande från Echas yttrande med avseende på ämnets uppförande på den europeiska positivlistan eller grundad på ett gränsvärde för specifik migration enligt kommissionens förordning (EU) nr 10/2011 [1] och med beaktande av en allokeringsfaktor på 10 % och en vattenförbrukning på 2 liter per dag).

GC-MS: Gaskromatografi – masspektrometri (screeningmetod)

Anm.: 1: Särskilda undantag ska fastställas i linje med punkt 5 i denna bilaga.

Anm.: 2: Metaller ska inte omfattas av organoleptiska tester, eftersom det är allmänt erkänt att det inte är sannolikt att organoleptiska problem uppstår om de parametervärden som anges i bilaga I är uppfyllda.

Anm.: 3: Beroende på förekomsten av organiska ämnen i sammansättningen.

[1] Kommissionens förordning (EU) nr 10/2011 av den 14 januari 2011 om material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel (EUT L 12, 15.1.2011, s. 1).

BILAGA VI

Del A

Upphävt direktiv och en förteckning över ändringar av detta

(som det hänvisas till i artikel 26)

Rådets direktiv 98/83/EG (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32)	
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)	Endast punkt 29 i bilaga II
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 596/2009 (EUT L 188, 18.7.2009, s. 14)	Endast punkt 2.2 i bilagan
Kommissionens direktiv (EU) 2015/1787 (EUT L 260, 7.10.2015, s. 6)	

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell rätt

(som det hänvisas till i artikel 26)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
98/83/EG	25 december 2000
(EU) 2015/1787	27 oktober 2017

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 98/83/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.2
–	Artikel 2.3–2.11
Artikel 3.1	Artikel 3.1
–	Artikel 3.2
Artikel 3.2	Artikel 3.3
Artikel 3.3	Artikel 3.4
–	Artikel 3.5 och 3.6
Artikel 4.1 och 4.2	Artikel 4.1 och 4.2
–	Artikel 4.3
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
–	Artikel 7
–	Artikel 8
–	Artikel 9
–	Artikel 10
–	Artikel 11
–	Artikel 12
Artikel 7.1	Artikel 13.1
Artikel 7.2	Artikel 13.2, inledningen
–	Artikel 13.2 a–e
Artikel 7.3	Artikel 13.3
Artikel 7.4	–
Artikel 7.5 och 7.6	Artikel 13.4 och 13.5
–	Artikel 13.6–13.8
Artikel 8.1	Artikel 14.1
Artikel 8.2	Artikel 14.2, första stycket
–	Artikel 14.2, andra stycket
Artikel 8.3	Artikel 14.3, första stycket
–	Artikel 14.3, andra stycket
Artikel 8.4	Artikel 14.5
Artikel 8.5	–
Artikel 8.6	Artikel 14.6
Artikel 8.7	Artikel 14.4, inledningen, led a

Direktiv 98/83/EG	Detta direktiv
–	Artikel 14.4 b och c
Artikel 9.1 första meningen	Artikel 15.1, första stycket, inledningen
–	Artikel 15.1, första stycket, leden a–c
Artikel 9.1 andra meningen	Artikel 15.1, andra stycket
Artikel 9.1 tredje meningen	Artikel 15.1, tredje stycket
Artikel 9.2	–
Artikel 9.3–9.6	Artikel 15.2–15.5
Artikel 9.7	Artikel 18.1 e
Artikel 9.8	Artikel 15.6
–	Artikel 16
Artikel 10	–
Artikel 11	Artikel 20
Artikel 12	Artikel 22
Artikel 13.1	Artikel 17.1
–	Artikel 17.2 och 17.3
Artikel 13.2–13.6	–
–	Artikel 18.1, första stycket, leden a–d
–	Artikel 18.1, andra stycket
–	Artikel 18.2–18.5
–	Artikel 19
–	Artikel 21
–	Artikel 23
–	Artikel 25
Artikel 14	–
Artikel 15	–
Artikel 16	Artikel 26
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	Artikel 28
Bilaga I, Del A	Bilaga I, Del A
Bilaga I, Del B	Bilaga I, Del B
Bilaga I, Del C	Bilaga I, Del C
–	Bilaga I, Del D
Bilaga II, Del A, punkterna 1 och 2	Bilaga II, Del A, punkterna 1 och 2
Bilaga II, Del A, punkt 3	–
–	Bilaga II, Del A, punkt 3

Direktiv 98/83/EG	Detta direktiv
Bilaga II, Del A, punkt 4	Bilaga II, Del A, punkt 4
Bilaga II, Del B, punkt 1	–
Bilaga II, Del B, punkt 2	Bilaga II, Del B, punkt 1
Bilaga II, Del B, punkt 3	Bilaga II, Del B, punkt 2
Bilaga II, Del C	Bilaga II, Del C
Bilaga II, Del D, punkterna 1 och 2	Bilaga II, Del D, punkterna 1 och 2
–	Bilaga II, Del D, punkt 3
Bilaga II, Del D, punkt 3	Bilaga II, Del D, punkt 4
Bilaga III, första stycket	Bilaga III, första stycket
–	Bilaga III, andra stycket
Bilaga III, andra stycket	Bilaga III, tredje stycket
Bilaga III, Del A, första och andra styckena	–
Bilaga III, Del A, tredje stycket, leden a–f	Bilaga III, Del A
Bilaga III, Del B, punkt 1, första stycket	Bilaga III, Del B, punkt 1, första stycket
Bilaga III, Del B, punkt 1, andra stycket	–
Bilaga III, Del B, punkt 1, tredje stycket och tabell 1	Bilaga III, Del B, punkt 1, andra stycket och tabell 1
Bilaga III, Del B, punkt 1, tabell 2	–
Bilaga III, Del B, punkt 2	Bilaga III, Del B, punkt 2
–	Bilaga III, Del B, punkt 3
Bilaga IV	–
Bilaga V	Bilaga VII
–	Bilaga IV
–	Bilaga V
–	Bilaga VI

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/2185

av den 18 december 2020

om undertecknande på unionens vägnar av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Honduras om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Europeiska kommissionen antog i maj 2003 ett meddelande till Europaparlamentet och rådet med titeln *Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt) – Förslag till en handlingsplan för EU*. I handlingsplanen som återfinns i det meddelandet (*Flegthandlingsplanen*) efterlyses åtgärder för att med hjälp av frivilliga partnerskapsavtal med timmerproducerande länder ta itu med problemet med olaglig skogsavverkning. Rådets slutsatser om Flegthandlingsplanen antogs i oktober 2003 och Europaparlamentet antog en resolution i frågan den 11 juli 2005.

(2) Den 5 december 2005 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar om partnerskapsavtal med timmerproducerande länder i syfte att genomföra Flegthandlingsplanen.

(3) Den 20 december 2005 antog rådet förordning (EG) nr 2173/2005 ([1]), genom vilken ett system med Flegtlicenser för import av timmer till unionen från länder med vilka unionen har ingått frivilliga partnerskapsavtal upprättades.

(4) Förhandlingar med Republiken Honduras om ett frivilligt partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och Republiken Honduras om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen (*avtalet*) slutfördes framgångsrikt genom att avtalet paraferades den 14 juni 2018.

(5) Avtalet bör undertecknas på unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen (EUT L 347, 30.12.2005, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Honduras om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen godkänns härmed på unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås ([2]).

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet på unionens vägnar.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

([2]) Texten till avtalet kommer att offentliggöras tillsammans med beslutet om avtalets ingående.

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/2186

av den 17 december 2020

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen vad gäller de praktiska arbetsformerna för utövandet av de rättigheter som tillkommer unionens företrädare

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 50.2,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (*utträdesavtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2020/135 ([1]) den 30 januari 2020 och trädde i kraft den 1 februari 2020.

(2) Enligt artikel 166 i utträdesavtalet ska den gemensamma kommitté som inrättats genom artikel 164 i utträdesavtalet (*gemensamma kommittén*) vara behörig att anta beslut i alla frågor med avseende på vilka utträdesavtalet stadgar att de har sådan behörighet. Protokollet om Irland/Nordirland (*protokollet*) utgör en integrerad del av utträdesavtalet.

(3) I artikel 12.2 i protokollet fastställs unionens rätt att närvara då Förenade kungariket myndigheter utför verksamhet med anknytning till genomförandet av unionsrättsliga bestämmelser som gjorts tillämpliga genom protokollet, liksom verksamhet med anknytning till genomförandet och tillämpningen av artikel 5 i protokollet. I synnerhet föreskrivs rätten att begära information från Förenade kungarikets myndigheter om sådan verksamhet och att be dessa myndigheter att utföra kontrollåtgärder.

(4) I artikel 12.3 i protokollet föreskrivs ett beslut av gemensamma kommittén om de praktiska arbetsformerna för utövandet av de rättigheter som följer av protokollet i detta avseende. Dessa arbetsformer bör säkerställa att unionens företrädare faktiskt kan utöva de rättigheter som fastställs i artikel 12.2 i protokollet.

(5) Den närvaro av unionen som föreskrivs i protokollet kräver att de unika omständigheterna på ön Irland beaktas, och unionens företrädares rättigheter bör utövas med vederbörlig iakttagande av hänsyn till främmande makts suveränitet liksom, i synnerhet, till långfredagsavtalet eller Belfastavtalet av den 10 april 1998.

([1]) Rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 1).

(6) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på gemensamma kommitténs vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom artikel 164 i utträdesavtalet vad gäller de praktiska arbetsformerna för utövandet av de rättigheter som tillkommer unionens företrädare som avses i artikel 12.2 i protokollet ska grunda sig på det utkast till beslut av gemensamma kommittén som åtföljer det här beslutet.

Artikel 2

Gemensamma kommitténs beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2020.

På rådets vägnar
S. SCHULZE
Ordförande

UTKAST TILL

BESLUT nr …/2020 AV DEN GEMENSAMMA KOMMITTÉ SOM INRÄTTATS GENOM AVTALET OM FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLANDS UTTRÄDE UR EUROPEISKA UNIONEN OCH EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN

av den

om de praktiska arbetsformerna för utövandet av de rättigheter som tillkommer unionens företrädare som avses i artikel 12.2 i protokollet om Irland/Nordirland

GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av protokollet om Irland/Nordirland till avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 12.3,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. I detta beslut fastställs de praktiska arbetsformerna för utövandet av de rättigheter som tillkommer unionens företrädare som avses i artikel 12.2 i protokollet om Irland/Nordirland (*protokollet*).

2. I detta beslut avses med *omfattad verksamhet* all verksamhet som bedrivs av Förenade kungarikets myndigheter i samband med genomförandet och tillämpningen av de unionsrättsliga bestämmelser som gjorts tillämpliga genom protokollet, samt verksamhet som rör genomförandet och tillämpningen av artikel 5 i protokollet, inbegripet beslut av gemensamma kommittén som antagits i enlighet med detta, enligt artikel 12.2 i protokollet.

Artikel 2

Unionens företrädare

1. Unionen ska säkerställa att dess företrädare vilka utövar de rättigheter som anges i artikel 12.2 i protokollet handlar lojalt och i nära samarbete med de myndigheter i Förenade kungariket som utför den omfattade verksamheten, och att de upprätthåller nära förbindelser med dem.

2. Företrädare för unionen som utövar de rättigheter som anges i artikel 12.2 i protokollet får inte delta i någon verksamhet som inte har samband med utövandet av dessa rättigheter.

3. Unionens företrädare ska, när de utövar sin rätt att närvara, beakta den vägledning om sin egen och andras säkerhet som Förenade kungarikets myndigheter meddelat dem. De ska iaktta alla krav som lagligen åläggs dem av de myndigheter i Förenade kungariket som ansvarar för brottsbekämpning, med förbehåll för avdelning XII och avdelning XIII (artiklarna 120 och 121) i del tre i utträdesavtalet.

4. Unionen ska säkerställa att dess företrädare inte får lämna ut information som de har kännedom om på grund av utövandet av rättigheterna enligt artikel 12.2 i protokollet annat än till unionens institutioner, organ och byråer samt till Förenade kungarikets myndigheter, såvida de inte har bemyndigats av unionens behöriga institutioner, organ eller byråer.

5. Unionens företrädare har rätt att närvara vid omfattad verksamhet i Förenade kungariket, inbegripet på alla platser där varor eller djur förs in till eller ut ur Nordirland genom hamnar eller flygplatser. Unionens företrädare får endast ha tillträde till de anläggningar som avses i artikel 3.1 när företrädarna för Förenade kungarikets myndigheter är närvarande och utnyttjar dem för att utföra omfattad verksamhet, eller när en anläggning på annat sätt ska vara i drift för det

ändamålet. Unionens företrädare får åtfölja företrädare för Förenade kungarikets myndigheter närhelst Förenade kungariket utför sådan omfattad verksamhet, inbegripet för inspektioner av andra platser än dem som avses i föregående mening.

6. Förenade kungariket ska underlätta unionens företrädares närvaro när de utövar sina rättigheter enligt artikel 12.2 i protokollet och ska tillhandahålla all slags utrustning, bekvämligheter och andra faciliteter, såsom adekvat utrustade arbetsstationer och adekvata it-anslutningar, som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.

7. Unionens arkiv avseende all information om någon omfattad verksamhet ska vara okränkbara.

8. Unionens företrädare som är närvarande i Förenade kungariket ska inte hindras ifrån att fritt röra sig i Förenade kungariket i syfte att utöva rättigheterna enligt artikel 12.2 i protokollet.

9. När unionens företrädare utövar sina rättigheter enligt artikel 12.2 i protokollet, ska de bära ett identitetskort med foto som intygar deras namn, funktion och institution, organ eller byrå inom unionen. Unionen ska utfärda sådana identitetskort i enlighet med ett provexemplar som unionen ska dela med Förenade kungariket inom en månad efter detta besluts ikraftträdande.

10. Vid ankomsten till de platser där rättigheterna enligt artikel 12.2 i protokollet utövas ska unionsrepresentanten visa upp det identitetskort som avses i punkt 9. Om inte annat följer av punkt 3, ska unionsrepresentanten, efter vederbörlig identifiering, omedelbart beviljas tillträde till anläggningen.

11. Unionens företrädare ska ha rätt att resa till Förenade kungariket utan förhandsanmälan eller förhandsgodkännande för att utöva rättigheterna enligt artikel 12.2 i protokollet. De får resa till Förenade kungariket med de laissez-passer-handlingar som utfärdats av unionen.

12. Unionens företrädare i Förenade kungariket ska, i syfte att utöva sina rättigheter enligt artikel 12.2 i protokollet, tillsammans med sina makar och familjemedlemmar som är beroende av dem för sin försörjning, inte omfattas av invandringsrestriktioner eller formaliteter för registrering av utlänningar.

13. När unionens företrädare i Förenade kungariket utövar sina rättigheter enligt artikel 12.2 i protokollet, ska de beviljas samma lättnader i fråga om valuta- eller växlingsbestämmelser som normalt beviljas tjänstemän vid internationella organisationer med hemvist i Förenade kungariket och vara befriade från nationell beskattning av löner och arvoden som betalas av unionen eller medlemsstaterna. Sådana privilegier och sådan immunitet från beskattning ska inte tillämpas på en företrädare för unionen om denne är brittisk medborgare (annat än en brittisk medborgare som också är medborgare i någon av unionens medlemsstater och som inte vid tidpunkten för utnämningen var bosatt i Förenade kungariket) eller permanent bosatt i Förenade kungariket.

14. Under den tid som unionens företrädare i Förenade kungariket utövar sina rättigheter enligt artikel 12.2 i protokollet, ska de ha rätt att tullfritt importera och återexportera sina möbler och andra tillhörigheter, inbegripet motorfordon.

15. Den verksamhet som bedrivs av unionens företrädare i Förenade kungariket i enlighet med artikel 12.2 i protokollet ska, vid tillämpningen av avdelning XII och avdelning XIII (artiklarna 120 och 121) i del tre i utträdesavtalet, anses vara unionens verksamhet i enlighet med utträdesavtalet.

Artikel 3

Kontaktpunkter

1. Förenade kungariket ska förse unionen med en förteckning över myndigheter som bedriver omfattad verksamhet och dessa myndigheters anläggningar.

Förenade kungariket ska utse en kontaktpunkt för var och en av de myndigheter som avses i första stycket och förse unionen med relevanta kontaktuppgifter.

2. Förenade kungariket ska utan dröjsmål meddela unionen alla ändringar av den förteckning som avses i punkt 1 första stycket, eller varje ändring av kontaktpunkt eller uppgifter.

3. Unionen ska utse en kontaktpunkt för tillämpningen av punkt 2.

Artikel 4

Villkor för begäran om information

1. Företrädaren för Förenade kungariket eller kontaktpunkten, allt efter omständigheterna, ska besvara varje begäran om information skyndsamt och därigenom ge unionens företrädare tillräckligt med tid att bedöma informationen i syfte att kunna utöva sina rättigheter enligt artikel 12.2 i protokollet.

2. Om myndigheterna i Förenade kungariket anser att en begäran om information eller en sådan begärans tillämplighet inte är tydlig, eller att den begärda informationens omfattning skulle göra det orimligt betungande att tillmötesgå en begäran, får dessa uppmana den företrädare för unionen som lämnade in begäran att förtydliga eller begränsa dess omfattning.

3. När unionens företrädare utövar sina rättigheter enligt artikel 12.2 i protokollet, och med vederbörlig hänsyn till deras skyldigheter enligt artikel 2.1 i detta beslut, ska de ha rätt att granska och vid behov kopiera handlingar och register som Förenade kungarikets myndigheter har tillgång till och som innehåller information avseende den omfattade verksamheten. Rådet ska skydda denna information i enlighet med artikel 2.4.

4. Unionens företrädare får begära att de myndigheter i Förenade kungariket som utför den omfattade verksamheten tillhandahåller relevant information om denna verksamhet.

Artikel 5

Elektronisk åtkomst till nödvändiga informationssystem, databaser och nätverk

1. På begäran av unionen ska Förenade kungariket bevilja unionens företrädare fortlöpande och oavbruten elektronisk tillgång i realtid till relevant information i Förenade kungarikets nät, informationssystem och databaser samt i Förenade kungarikets nationella moduler i unionens system (nedan kallade *it-system*) som förtecknas i bilaga 1, i den utsträckning som krävs för att unionens företrädare där ska kunna utöva rättigheterna enligt artikel 12.2 i protokollet. Unionen ska säkerställa att dess företrädare skyddar sådan information i enlighet med punkterna 3 och 4.

2. På begäran av unionen ska Förenade kungariket också medge unionens företrädare elektronisk åtkomst till relevant information i de it-system som avses i bilaga 2, i den utsträckning som krävs för att unionens företrädare ska kunna utöva rättigheterna enligt artikel 12.2 i protokollet. Unionen ska säkerställa att dess företrädare skyddar sådan information i enlighet med punkterna 3 och 4.

3. Den beviljade åtkomsten, som också kan utövas på distans, förutsätter att unionens företrädare uppfyller säkerhetskraven och andra användarkrav för vart och ett av dessa it-system.

4. Unionen ska säkerställa att dess företrädare får använda den information som avses i punkterna 1 och 2 endast i syfte att utöva rättigheterna enligt artikel 12.2 i protokollet. Unionen ska säkerställa att dess företrädare inte lämnar ut information som de fått tillgång till enligt punkterna 1 och 2, annat än till unionens institutioner, organ och byråer samt till Förenade kungarikets myndigheter, såvida de inte av unionens behöriga institutioner, organ eller byråer har bemyndigats att göra så. Tullmyndigheterna i Förenade kungariket får inte vägra att tillåta ett sådant utlämnande, om inte vederbörligen angivna skäl föreligger.

5. Förenade kungariket ska meddela unionen alla ändringar avseende förekomsten, omfattningen eller driften av de it-system som förtecknas i bilagorna 1 och 2 i god tid innan ändringarna träder i kraft.

Artikel 6

Villkor för begäran om kontrollåtgärder

1. Unionens företrädare får begära kontrollåtgärder i enskilda fall, såväl muntligen som skriftligen. En sådan begäran ska vederbörligen innehålla skälen till begäran om den särskilda kontrollåtgärden. Framställningar ska normalt riktas till den berörda brittiska myndighetens kontaktperson, men muntliga framställningar får också riktas till en företrädare för Förenade kungarikets myndigheter.

2. Myndigheterna i Förenade kungariket ska skyndsamt genomföra den begärda kontrollåtgärden.

3. Om Förenade kungarikets myndigheter anser att de skäl som unionens företrädare angett för sin begäran är otillräckliga eller otydliga, får Förenade kungarikets myndigheter be unionens företrädare att förtydliga eller närmare förklara sina skäl.

Artikel 7

Gemensamma kommittén ska se över detta beslut senast [tre] år efter dess ikraftträdande samt på begäran av unionen eller Förenade kungariket.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2021.

Utfärdat i

På gemensamma kommitténs vägnar
Ordförandena

BILAGA 1

It-system med information som krävs för genomförandet av den unionslagstiftning som avses i artikel 5.3 första meningen i protokollet och artikel 5.1 och 5.2 i protokollet

— Customs Declarations Service (CDS), inbegripet riskprofiler och information om anmälan och tillfällig lagring av varorna, om sådana finns tillgängliga

— Goods Vehicle Movement Service (GVMS)

— Freight Targeting System, inbegripet information som samlats in på alternativa sätt i samband med Förenade kungarikets deklaration om exportdeklarationer

— National domain of Northern Ireland Import Control System (ICS), inbegripet riskprofiler

— National domain of Northern Ireland New Computerised Transit System (NCTS)

Andra system som används av de brittiska myndigheterna för att genomföra artiklarna 5.2 och 5.4 samt 6.1 i protokollet, inbegripet information om tillstånd (tillstånd och beslut som krävs enligt unionens tullkodex och protokollet).

BILAGA 2

Andra it-system med information som krävs för att utföra den omfattade verksamheten

— National Domain Excise Movement and Control System (EMCS)

— National Domain VAT Information Exchange System (VIES) och alla direkt relevanta databaser i Förenade kungariket, för att få tillgång till registreringsuppgifter avseende nordirländska handlare och den information som nordirländska handlare lämnat till den brittiska skattemyndigheten om beskattningsbara transaktioner i samband med EU-interna förvärv av varor som äger rum i Nordirland och som måste deklareras av nordirländska handlare

— National Domain (Import) One Stop Shop (IOSS and OSS)

— National Domain VAT Refund

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/2187

av den 22 december 2020

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i transportgemenskapens regionala styrkommitté vad gäller antagandet av transportgemenskapens budget för 2021

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91 och 100.2 jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Fördraget om upprättande av en transportgemenskap (*fördraget om en transportgemenskap*) undertecknades av unionen i enlighet med rådets beslut (EU) 2017/1937 ([1]). Det godkändes av unionen den 4 mars 2019 genom rådets beslut (EU) 2019/392 ([2]). Det trädde i kraft den 1 maj 2019.

(2) Enligt artikel 35 i fördraget om en transportgemenskap ska transportgemenskapens regionala styrkommitté (*styrkommittén*) varje år anta transportgemenskapens budget. Artikel 35 i fördraget om en transportgemenskap ger också styrkommittén befogenhet att anta beslut med närmare föreskrifter när det gäller förfarandet för genomförandet av budgeten.

(3) Styrkommittén ska vid sitt möte i december 2020 anta ett beslut om transportgemenskapens budget för 2021 eller, om punkten inte behandlas under det mötet, under påföljande möte.

(4) Transportgemenskapens föreslagna budget för 2021 är nödvändig för att transportgemenskapens organ ska fungera väl. Den täcker kostnader för personal, resor, it-utrustning och programvara samt löpande utgifter för t.ex. studier, tekniskt stöd och anordnande av konferenser och möten.

(5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i styrkommittén, eftersom ett sådant beslut är nödvändigt för att transportgemenskapens ständiga sekretariat ska kunna fullgöra sin funktion och kommer att ha rättslig verkan gentemot unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i transportgemenskapens regionala styrkommitté vad gäller transportgemenskapens budget för 2021 ska baseras på utkastet till beslut av styrkommittén ([3]).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

([1]) Rådets beslut (EU) 2017/1937 av den 11 juli 2017 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och om provisorisk tillämpning av fördraget om upprättande av en transportgemenskap (EUT L 278, 27.10.2017, s. 1).

([2]) Rådets beslut (EU) 2019/392 av den 4 mars 2019 om ingående på Europeiska unionens vägnar av fördraget om upprättande av en transportgemenskap (EUT L 71, 13.3.2019, s. 1).

([3]) Se dokument ST 11356/20 på http://register.consilium.europa.eu.

RÅDETS BESLUT (Gusp) 2020/2188

av den 22 december 2020

om ändring av gemensam åtgärd 2008/851/Gusp om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 42.4 och 43.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

(1) Den 10 november 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/851/Gusp ([1]), genom vilken EU:s militära insats Atalanta inrättades.

(2) Den 30 juli 2018 ändrades gemensam åtgärd 2008/851/Gusp genom rådets beslut (Gusp) 2018/1083 ([2]), och Atalanta förlängdes till och med den 31 december 2020.

(3) I Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, som undertecknades den 20 december 1988, föreskrivs det att parterna ska samarbeta i största möjliga utsträckning för att bekämpa den olagliga hanteringen av narkotika till havs på ett sätt som står i överensstämmelse med den internationella havsrätten.

(4) Den 15 november 2019 bekräftade Förenta nationernas (FN) säkerhetsråd i sin resolution 2498 (2019) att alla stater ska, i syfte att skapa fred och stabilitet i Somalia, genomföra det embargo mot vapen och militär utrustning till Somalia som ursprungligen infördes genom punkt 5 i sin resolution 733 (1992) och punkterna 1 och 2 i sin resolution 1425 (2002).

(5) I sin resolution 2498 (2019) fördömde FN:s säkerhetsråd vidare all export av träkol från Somalia som sker i strid med det fullständiga förbudet mot export av träkol och bekräftade sitt beslut om förbudet mot import och export av somaliskt träkol i enlighet med punkt 22 i sin resolution 2036 (2012) och punkterna 11–21 i sin resolution 2182 (2014).

(6) Den 4 december 2019 upprepade FN:s säkerhetsråd i sin resolution 2500 (2019) sin uppmaning till de stater och regionala organisationer som kan göra det att delta i kampen mot piratdåd och väpnade rån till havs utanför Somalias kust, uppmanade alla stater att samarbeta vid utredning och lagföring av samtliga personer som är ansvariga för eller associerade med sådana handlingar och erkände Seychellernas framgångsrika lagföring av piratdåd.

(7) I sin resolution 2500 (2019) uttryckte FN:s säkerhetsråd vidare allvarlig oro över rapporterna om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) i Somalias exklusiva ekonomiska zon och konstaterade att IUU-fiske kan bidra till en destabilisering av kustsamhällen.

(8) Den 25 februari 2020 nådde insatsen Agénor, den militära komponenten i det EU-ledda initiativet för den maritima lägesbilden i Hormuzsundet (EMASOH), full operativ kapacitet.

([1]) Rådets gemensamma åtgärd 2008/851/GUSP av den 10 november 2008 om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (EUT L 301, 12.11.2008, s. 33).

([2]) Rådets beslut (Gusp) 2018/1083 av den 30 juli 2018 om ändring av gemensam åtgärd 2008/851/Gusp om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust (EUT L 194, 31.7.2018, s. 142).

(9) Den 12 november 2020 förnyade FN:s säkerhetsråd genom sin resolution 2551 (2020) de bemyndiganden som beviljats genom FN:s säkerhetsråds resolution 2182 (2014) för att säkerställa ett strikt genomförande av vapenembargot mot Somalia och förbudet mot import och export av somaliskt träkol och uppmanade Atalanta att stärka sitt bidrag till det regionala samarbetet för att stävja olagliga maritima flöden och förhindra alla former av olaglig handel med lagliga och olagliga varor som kan finansiera terroristverksamhet i Somalia.

(10) I den strategiska översynen av Atalanta 2020 drogs slutsatsen att insatsens mandat bör förlängas till och med den 31 december 2022 och ändras så att det införs en sekundär icke-verkställande uppgift att övervaka olaglig narkotikahandel, olaglig vapenhandel, olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och olaglig handel med träkol utanför Somalias kust.

(11) I den strategiska översynen av Atalanta 2020 drogs dessutom slutsatsen att de sekundära verkställande uppgifterna att bekämpa olaglig narkotikahandel och olaglig vapenhandel i överensstämmelse med den tillämpliga rättsliga ramen bör införas i Atalantas mandat, när dessa väl har fastställts. Den 1 december 2020 enades kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik om att Atalanta ska utföra dessa uppgifter och att nödvändiga arrangemang kommer att fastställas i planeringsdokumenten för operationen.

(12) Gemensam åtgärd 2008/851/Gusp bör ändras i enlighet med detta.

(13) I enlighet med artikel 5 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i arbetet med att utarbeta och genomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor. Danmark deltar inte i genomförandet av detta beslut och deltar därför inte i finansieringen av Atalantainsatsen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemensam åtgärd 2008/851/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.3 ska ersättas med följande:

”3. Atalanta ska dessutom, som sekundära verkställande uppgifter, bidra till genomförandet av Förenta nationernas vapenembargo mot Somalia i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 2182 (2014) och till bekämpande av illegal handel med narkotika utanför Somalias kust inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention och Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen av den 20 december 1988.

4. Atalanta ska dessutom övervaka, som en sekundär icke-verkställande uppgift, olaglig narkotikahandel, olaglig vapenhandel, olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och olaglig handel med träkol utanför Somalias kust i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolutioner 2498 (2019) och 2500 (2019) och i överensstämmelse med Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen av den 20 december 1988.

5. Atalanta får, som en sekundär icke-verkställande uppgift, inom ramen för resurser och kapacitet och på begäran, bidra till EU:s integrerade strategi för Somalia och relevanta insatser från det internationella samfundet, och därigenom bidra till att åtgärda de grundläggande orsakerna till piratdåd och nätverket för piratdåd.

6. EU:s militära stab ska stödja Atalanta genom att identifiera hot och utföra förhandsplanering om avgörande faktorer som kan påverka insatsen, i syfte att hålla kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik underrättad om sådana hot och faktorer.”

2. Rubriken till artikel 2 ska ersättas med ”Bekämpning av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust och skydd av utsatt sjöfart”.

3. Följande artikel ska införas, vars text är identisk med artikel 12 i gemensam åtgärd 2008/851/Gusp, som upphör att gälla genom detta beslut:

”*Artikel 2a*

Överföring av tillfångatagna och kvarhållna personer med tanke på utövandet av rättsliga åtgärder

1. På grundval av dels Somalias godkännande av medlemsstaternas eller tredjestaters utövande av sin jurisdiktion, dels artikel 105 i Förenta nationernas havsrättskonvention, ska personer som misstänks ha för avsikt, i enlighet med artiklarna 101 och 103 i Förenta nationernas havsrättskonvention, att begå, eller som misstänks begå eller ha begått piratdåd och väpnade rån och som tillfångatagits och kvarhålls, med tanke på utövandet av rättsliga åtgärder, på Somalias territorialvatten eller inre vatten eller på det fria havet samt de tillgångar som använts för att utföra dessa gärningar, överföras

— till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller den tredjestat som deltar i insatsen och vars flagg det fartyg som genomförde tillfångatagandet för, eller

— om den staten inte kan eller önskar utöva sin domsrätt, till en medlemsstat eller varje annan tredjestat som önskar utöva jurisdiktion över de ovannämnda personerna eller tillgångarna.

2. Personer som misstänks ha för avsikt, i enlighet med artiklarna 101 och 103 i Förenta nationernas havsrättskonvention, att begå, eller som misstänks begå eller ha begått piratdåd och väpnade rån och som tillfångatagits och kvarhålls, med tanke på utövandet av rättsliga åtgärder, av Atalanta på territorialvatten, inre vatten eller arkipelagvatten tillhörande andra stater i regionen i överenskommelse med dessa stater, samt de tillgångar som använts för att utföra dessa gärningar, kan överföras till de behöriga myndigheterna i den berörda staten, eller, med den berörda statens samtycke, till de behöriga myndigheterna i en annan stat.

3. Ingen av de personer som avses i punkterna 1 och 2 får överföras till en tredjestat om villkoren för denna överföring inte har överenskommits med denna tredjestat i enlighet med tillämplig internationell lagstiftning, särskilt den internationella lagstiftningen om mänskliga rättigheter, för att framför allt garantera att ingen ska riskera dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling.”

4. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 2b*

Bidra till genomförandet av Förenta nationernas vapenembargo mot Somalia och till bekämpningen av illegal handel med narkotika utanför Somalias kust

1. För att bidra till genomförandet av Förenta nationernas vapenembargo mot Somalia i enlighet med relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, särskilt resolution 2182 (2014), ska Atalanta, såsom anges i planeringsdokumenten och inom det överenskomna insatsområdet och på öppet hav utanför Somalias kust, utföra inspektioner av fartyg på väg till eller från Somalia om det finns rimliga skäl att anta att de transporterar vapen eller militär utrustning till Somalia, direkt eller indirekt, och därmed bryter mot vapenembargot mot Somalia, eller att de transporterar vapen eller militär utrustning till personer eller enheter som angetts av den kommitté som inrättats i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolutioner 751 (1992) och 1907 (2009). Atalanta ska beslagta sådana varor, registrera och bortskaffa dem, och får omdirigera sådana fartyg och deras besättning till en lämplig hamn för att underlätta sådant bortskaffande i enlighet med relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, inbegripet resolution 2182 (2014) och de arrangemang som anges i den operativa planen.

2. För att bidra till bekämpningen av olaglig handel med narkotika utanför Somalias kust ska Atalanta handla i enlighet med de arrangemang och inom det överenskomna insatsområdet på öppet hav utanför Somalias kust, såsom fastställs i planeringsdokumenten:

a) Vad gäller fartyg under nationell flagg ska Atalanta, om det finns rimliga skäl att anta att ett sådant fartyg används för olaglig handel med narkotika, och om flaggstaten ger sitt uttryckliga godkännande, borda det fartyget, söka efter narkotika och, om bevis för olaglig handel med narkotika påträffas, vidta lämpliga åtgärder vad gäller det fartyget och lasten ombord. Varje gripande, frihetsberövande och överföring till en tredjestat eller lagföring av personer som är inblandade i olaglig handel med narkotika får utföras av villiga medlemsstater i egenskap av nationalstater och på grundval av deras inhemska lagstiftning.

b) Vad gäller fartyg utan nationell flagg ska Atalanta vidta åtgärder, inbegripet genom att borda och genomsöka fartyget, i enlighet med den nationella lagstiftning som är tillämplig på det ingripande fartyget och folkrätten, endast genom användande av resurser som gjorts tillgängliga av de medlemsstater som har angett att de är i stånd att vidta sådana åtgärder. Ytterligare åtgärder, till exempel narkotikabeslag och omdirigering av ett sådant fartyg, liksom gripande, frihetsberövande och överföring till en tredjestat och lagföring av personer som är inblandade i olaglig handel med narkotika får utföras av villiga medlemsstater i egenskap av nationalstater och på grundval av deras inhemska lagstiftning.

3. När operationsplanen med nödvändiga arrangemang har godkänts ska kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik aktivera de sekundära verkställande uppgifterna när EU-insatschefen meddelar att Atalanta förfogar över nödvändiga resurser för att utföra dessa uppgifter och, vad gäller Förenta nationernas vapenembargo, när Europeiska utrikestjänsten meddelar att alla anmälningar som krävs enligt punkt 15 i FN:s säkerhetsråds resolution 2182 (2014) har gjorts.

4. Bevisning som rör transport av artiklar som är förbjudna enligt vapenembargot mot Somalia eller av narkotika, särskilt under inspektioner som utförs i enlighet med punkterna 1 och 2, får lagras av Atalanta vad gäller transport av vapen och av de medlemsstater som är villiga och kapabla att göra det vad gäller transport av narkotika. I synnerhet får personuppgifter samlas in och lagras, i enlighet med tillämplig lagstiftning, om personer som är inblandande i transport av sådana vapen eller sådan narkotika som avser kännetecken som sannolikt kan underlätta identifieringen av dessa, inklusive fingeravtryck, samt följande uppgifter, med undantag för andra personuppgifter: efternamn, namn som ogift, förnamn och i förekommande fall alias eller antagna namn, födelsedatum och födelseort, nationalitet, kön, bostadsort, yrke och uppehållsort, körkort, identitetshandlingar och passuppgifter. Sådana uppgifter och uppgifter som avser de fartyg och den utrustning som används av dessa personer och den relevanta information som inhämtats vid utförandet av denna uppgift enligt denna artikel, får meddelas berörda brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna. Uppgifterna får också överföras av Atalanta vad gäller transport av vapen, och av villiga medlemsstater vad gäller transport av narkotika, till tredjestater som önskar utöva sin jurisdiktion över sådana personer och sådan egendom, samt till behöriga EU-organ i enlighet med tillämplig lagstiftning.

5. Avtal får ingås med tredjestater, på grundval av tillstånd som ska beviljas från fall till fall av rådet, för att underlätta en medlemsstats överföring av personer som gripits och frihetsberövats enligt nationell lagstiftning för deltagande i överträdelser av Förenta nationernas vapenembargo mot Somalia eller illegal handel med narkotika utanför Somalias kust, i syfte att lagföra sådana personer. Sådana avtal ska innehålla villkor för överföring av sådana personer som överensstämmer med relevant internationell rätt, särskilt internationell människorättslagstiftning, för att garantera i synnerhet att berörda personer inte ska utsättas för dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling.”

5. I artikel 8 ska följande stycken läggas till:

”Atalanta ska verka i nära samordning med Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av somaliska säkerhetsstyrkor (EUTM Somalia) och med Europeiska unionens uppdrag för kapacitetsuppbyggnad i Somalia (Eucap Somalia). Insatsen ska, inom ramen för resurser och kapacitet, stödja relevanta EU-program.

Atalanta ska, inom ramen för resurser och kapacitet, utveckla ett särskilt samarbete med insatsen Agénor.”

6. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:

”3. Atalanta ska, inom ramen för resurser och kapacitet, särskilt genom kapacitetsuppbyggnad och informationsutbyte, stödja det regionala informationssamlingscentrumet på sjöfartsområdet (RMIFC) i Madagaskar och det regionala operativa samordningscentrumet (ROCC) i Seychellerna.”

7. Artikel 12 ska utgå.

8. I artikel 14 ska följande punkt läggas till:

”7. Det finansiella referensbeloppet för de gemensamma kostnaderna för EU:s militära insats för perioden från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2022 ska vara 9 930 000 EUR. Den procentandel av referensbeloppet som avses i artikel 25.1 i beslut (Gusp) 2015/528 ska vara 0 %.”

9. Artikel 15.4 och 15.5 ska ersättas med följande:

”4. Atalanta bemyndigas härmed att med expertpanelen om Somalia, Förenta nationernas drog- och brottsbekämpningsbyrå, CMF, RMIFC och ROCC dela uppgifter, förutom personuppgifter, som under dess insatser samlats in om olaglig eller otillåten verksamhet.

5. Atalanta bemyndigas härmed att lämna ut information till Interpol enligt artikel 2 h och till Europol enligt artikel 2 i som under dess insatser samlats in om annan olaglig verksamhet än piratdåd.”

10. Artikel 16.3 ska ersättas med följande:

”3. EU:s insats ska upphöra den 31 december 2022.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 22 december 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

RÄTTELSER

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1672 av den 23 oktober 2018 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005

(Europeiska unionens officiella tidning L 284 av den 12 november 2018)

Sidan 18, artikel 19.1 första stycket

I stället för:	”1. Senast den 3 december 2021 och därefter vart femte år …”
ska det stå:	”1. Senast den 3 juni 2024 och därefter vart femte år …”.

Rättelse till rådets beslut (Gusp) 2020/1312 av den 21 september 2020 om ändring av beslut 2013/798/Gusp om restriktiva åtgärder mot Centralafrikanska republiken

(Europeiska unionens officiella tidning L 308 av den 22 september 2020)

Sidan 3, artikel 1

I stället för:

”h) försäljning, leverans eller export av vapen och annan tillhörande dödande utrustning som inte är förtecknad i artikel 2.1 g, och tillhandahållande av tillhörande bistånd, till Centralafrikanska republikens säkerhetsstyrkor, inklusive statliga civila brottsbekämpande institutioner, när sådana vapen och sådan utrustning endast är avsedda för stöd till eller användning i Centralafrikanska republikens process för reform av säkerhetssektorn, efter förhandsgodkännande från kommittén, eller”.”

ska det stå:

”h) försäljning, leverans, överföring eller export av vapen och annan tillhörande dödande utrustning som inte är förtecknad i artikel 2.1 g, och tillhandahållande av tillhörande bistånd, till Centralafrikanska republikens säkerhetsstyrkor, inklusive statliga civila brottsbekämpande institutioner, när sådana vapen och sådan utrustning endast är avsedda för stöd till eller användning i Centralafrikanska republikens process för reform av säkerhetssektorn, efter förhandsgodkännande från kommittén, eller.”.”

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV